HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 **Roč. (Vol.) II. — No. 49.** **Sobota (Saturday), 26. PROSINCE (December) 1977** Cena 25 centů

Jdete-li v Praze z Hradčan po starých zámeckých schodech, máte před sebou známé panoráma Prahy. Vpravo na našem obrázku týčí se nad schoulenými domy pod sněhem kopule chrámu sv. Mikuláše na Malé Straně, který byl zbudován v 17. století otcem Kryštofem a synem Kiliánem Dientzerhoferem, kteří vtiskli mnohými svými stavbami tu známou usměvavou tvář barokní Praze a vystavěli u nás, v Rakousku a v Bavořích desítky chrámů, zámků, kostelů i kostelíčků. Malostranský chrám sv. Mikuláše patří k nejskvělejším výtvorům barokního umění vůbec.

O oblibě sv. Mikuláše, biskupa myrského, jehož svátek připadá na 6. prosince, svědčí, že mu v naší staré vlasti za mořem bylo zasvěceno mnoho kostelů. — Praha má dokonce i druhý kostel sv. Mikuláše u Staroměstského náměstí, který vystavěli rovněž Dientzenhoferové při bývalém benediktinském klášteře (známém z Jiráskova F. L. Věka) — ale zrušeném v době Josefinské.

Tradice dobrého sv. Mikuláše zvláště na našem venkově se udržovala po staletí mikulášskými průvody, na které se každoročně těšila celá vesnice. Nadělováním ořechů, cukroví a různých dárků byla připomínána dobrosrdečnost tohoto světce, žijícího v druhé polovině třetího století. Pokuste se toto "tajemné" kouzlo, dýchající teplem domova vytvořit i vy svým dětem v exilu, nadělením nějaké maličkosti do zavěšené punčochy za oknem v předvečer svátku sv. Mikuláše — 5. prosince.

President Sadat navštívil Izrael

Káhyra. — Jak jsme už o tom psali v minulém "Sloupku", egyptský president Anwar Sadat navštívil na pozvání premiéra Menahema Begina o minulém weekendu 20. listopadu Izrael ve snaze podniknout rozhodující krok k uzavření trvalého a spravedlivého míru na Blízkém východě. Jeho přijetí v Jeruzalémě bylo vřelé; proti možným útokům ze strany palestinských teroristů byla podniknuta nejvyšší bezpečnostní opatření. Bylo to po prvé, že hlava arabské země navštívila Izrael.

Vrcholem této třídenní návštěvy byla Sadatova promluva před izraelským parlamentem Knesset, na kterou pak Begin odpověděl. Ke všeobecnému zklamání však obě strany neochvějně trvaly na svých dosavadních posicích, projevených předtím při různých příležitostech. Nikdo nepředložil žádné nové návrhy. Zatím co Sadat požadoval založení palestinského státu a bezpodmínečné vyklizení Izraelem všech dobytých arabských území — (včetně arabské části Jeruzaléma) — Begin předložil izraelské podmínky pro uzavření míru k vyjednávání: 1. podržení si obsazených území, 2. uznání celé Palestiny jako vlastnictví Izraele; 3. navázání normálních diplomatických a hospodářských vztahů mezi Izraelem a arabskými zeměmi a 4. definitivní skončení válečného stavu mezi oběma stranami. Zatím co Izraelité byli zklamáni Sadatovou řečí, Arabové byli zklamáni Beginovou odpovědí.

V pondělí potom se Sadat vrátil zpět do Káhyry, kde mu jeho egyptští spoluobčané připravili triumfální přijetí.

Význam Sadatovy návštěvy Izraele spočívá hlavně ve skončení citů nepřátelství a vzájemné nenávisti mezi Izraelem a Egyptem a v utvoření přátelštějšího rozpoložení myslí na obou stranách. Oba političtí vůdci projevili ochotu vyvarovat se v budoucnu nadobro jakéhokoliv společného válečného konfliktu. Všichni pozorovatelé však uznávají, že na cestě k uzavření míru na Blízkém východě se neudělal ve skutečnosti ani krůček vpřed, a že tato cesta bude velmi dlouhá, klikatá a plná překážek.

Zatímco umírněné arabské země jako Jordánsko a Saúdská Arábie se zdržely jakéhokoliv úředního komentáře o cestě presidenta Sadata do Izraele, radikálně levicové země jako Sýrie, Irák a Libye, zvláště pak organizace PLO, tuto návštěvu ostře odsoudily jako zradu arabské věci. Někteří palestinští teroristé dokonce pronesli hrozbu, že Sadata zavraždí. Arabští extrémisté také napadli egyptská velvyslanectví v Bejrútu a v Athénách, a v mnohých zemích demonstrovali proti Sadatovi. Syrský a libyjský rozhlas dokonce vybízely Egypt'any, aby svrhli Sadatovu vládu.

Někteří političtí komentátoři se obávají, že ve skutečnosti Sadatova návštěva by mohla mít pro mír na Blízkém východě nepříznivé následky: arabští extrémisté se tím stanou ještě neústupnějšími a v samotném Egyptě by mohli nyní začít levicoví teroristé řadu přepadů a sabotáží, aby došlo k svržení Sadatova režimu.

Sadat nepozval Begina k návštěvě Egypta v blízké budoucnosti; z různých důvodů prý byla tato návštěva oddálena na pozdější dobu.

Sloupek informací

K VOLBAM V RECKU, O NOVÝCH TÓNECH V BĚLEHRADĚ A STŘÍPKY Z ČSR

Poslední poznámka k vývoji v Řecku ve Sloupku z 6. srpna končila otázkou, zda parlamentní volby vypsané předčasně na 20. listopadu skončí vítězstvím demokratického řádu, znovu nastoleného před třemi lety. Volební výsledky napovídají, že ano, ale tím není řečeno, že je všechno v pořádku — díváme-li se na to z našeho amerického hlediska.

Strana "Národního tábora" — stoupenců bývalého režimu "plukovnické junty" — bude v 300-členném parlamentě zastoupena jen pěti poslanci, pro-moskevská komunistická strana jen jedenácti. Absolutním vítězem voleb je (jako již v roce 1974) "Nová demokracie", vedená ministerským předsedou Konstantinem Karamanlisem: získala 174 mandátů — proti 220 před třemi roky! Poslanecká křesla ztracená stranou "Nové demokracie" a stranou "Demokratického středu" George Mavrose dostane především opoziční "Panhellenské socialistické hnutí", které si polepšilo z patnácti na 91 mandát.

Vůdcem řeckých socialistů je Andreas Papandreou, jehož stoupenci jsou v tvrdé opozici proti členství Řecka v Evropském hospodářském společenství, proti znovuzačlenění do NATO a proti jakýmkoliv americkým základnám na řeckém území. Jestliže nyní získal hlasy takovouto politikou, pak jde o varování, jemuž je třeba věnovat pozornost i ve Spojených státech. — Dodávám, že Papandreou trávil svůj exil v USA: byl profesorem ekonomie na Northwestern University a také na University of California v Berkeley...

Členem nového parlamentu v Aténách bude také známá filmová herečka Melina Mercouri ("Never On Sunday"). Je členkou Papandreouovy strany a byla zvolena velkou většinou v přístavním městě Piraeus. V prvním interview jako poslankyně prohlásila: "Nejsme proti americkému lidu, který je právě takový jako všechen lid na světě. Avšak jsme proti americké vládě, která místo aby s námi jednala jako se spojenci, se pokouší udělat z nás své poddané." Slovník, který známe například od studentů z Berkeley šedesátých let. Paní Mercouri je však mladá již 57 roků — a je provdaná za amerického filmového producenta Jules Dassina...

□

V BĚLEHRADĚ BÝVÁ I RUŠNO

Řada zpráv nasvědčuje, že bělehradská konference o plnění zásad smlouvy z Helsinek ze srpna 1975 (H.N. 11. června, 23. srpna a 15. října) — neprobíhá již tak pokladně, jako tomu bylo v letních zahajovacích týdnech. Někteří západní delegáti si přestali "brát servítek" a státy, v nichž podle jejich informací dochází například k porušování lidských práv a občanských svobod jmenují, čemuž se v úvodu konference vyhýbali. Komunističtí zástupci na to reagují velmi rozčileně...

V polovině listopadu byla jedna ze zpráv z Bělehradu v pražském RUDÉM PRÁVU nadepsána: "Soustavné útoky USA". Kritizován byl vedoucí delegace Spojených států Arthur Goldberg, že "znovu nevybíravým způsobem napadl SSSR a ČSSR a obvinil je z porušování lidských práv. Jeho útok neměl žádnou souvislost s projednávanými otázkami a vymykal se z kontextu jednání". Co Goldberg řekl, to pro jistotu nebylo čtenářům sděleno, musel se spokojit s tím, že se to "vymykalo". —

Poučil se však hned na dalších řádcích, že vedoucí sovětský delegát Julij Voroncov "rozhodně protestoval proti jednostrannému přístupu k jednání bělehradského fóra a Goldbergův projev označil za vměšování do vnitřních záležitostí." Dále pak prý "zdůraznil, že delegace USA se vydala nebezpečnou cestou, která může vést i k zmaření schůzky, za což ponese plnou odpovědnost".

Je dost dobře možné a zdá se pravděpodobné, že Sověti a jejich "socialističtí" satelité by uvítali, kdyby mohli z konference "uraženě" odejít: obsah helsinského dokumentu vyvolal v jejich zemích nálady, které politické a policejní orgány jen stěží potírají. Odchod z Bělehradu by komunistické propagandě umožnil "odložit", ne-li vůbec zrušit platnost slibů z Helsinek — z viny Ameriky.

Zatím však jednání pokračuje a například 11. listopadu vystoupil v diskusi čs. delegát Vladimír Čebiš: "Upozornil delegáty na hanebný příklad porušování lidských práv v Nizozemí, který přijala československá veřejnost s velkým rozhořčením." Než budu pokračovat, jedna otázka: "Vměšoval" se čs. delegát do holandských věcí? A jedna připomínka: Dr. Čebiše známe coby odborníka pro otázky "unesených dětí". V roce 1972 jako vedoucí konzulárního oddělení čs. velvyslanectví ve Washingtoně byl "poradcem" v případě dětí Vlasty Gabrielové-Žludkynové (H.N. 16. července 77).

□

"ÚNOS DĚTÍ ČESKÉ MATKY" — TENTOKRÁTE V HOLANDSKU

Z materiálů, které mám po ruce — zatím jde jen o československé — lze o případu říci toto:

Marcela Bonová, čs. občanka, se před patnácti lety provdala za holandského obchodníka a "žije se souhlasem čs. úřadů" v nizozemském Ridderkerku spolu s 15letým synem Janem, čs. občanem, a 13letým Rickim, "po otci Holanďanem". V době, kdy rodiče byly "na obchodní cestě v Československu" se hoši jednoho dne bavili střílením ze vzduchovky na pozemku, "který má tři tisíce čtverečních kilometrů a kde přirozeně žádní lidé nechodí". ((Kdy byli Bonovi na té cestě, prý jedné z častých, to žádný z pěti článků, z kterých cituji, neříká). Policie byla asi jiného názoru a hochy zajistila a prý "dvě noci spali někde na policii" a pak byli vráceni úřadem Ochrany dětí mezitím se vrátivším rodičům.

Z dopisu, který prý Marcela Bonová napsala čs. velvyslanci v Haagu: "Prolila jsem již mnoho slz a chtěla jsem se nesčíslněkrát vrátit domů, ale mám zde rodinu. Diskriminace, kterou jsem prožila, se nedá vypsat..." Pisatelka se však přesto rozepsala — a hned dvakrát. A také poskytla několik telefonických rozhovorů zpravodaji čs. rozhlasu v západoněmeckém Bonnu Josefu Horovi...

První dopis z 20. října: "Já i moje rodina jsme byli obtěžováni tajnou policií, jako bychom byli nějací zločinci. Pouze jsem plakala, ale stěžovat jsem si nedovolila... nyní jsem **nucena porušit svoje mlčení,** jelikož tuto situaci nelze již dále snášet..." (Podtrhl J.N.) Druhý dopis dostal prý čs. zastupitelský úřad dne 5. listopadu. Začíná zajímavě: "Je mi známo, že Holandsko se míchalo v Bělehradě do věcí naší republiky a kritizovalo naši demokracii. Tak aby i lidé v Československu věděli, jak vypadá ta holandská demokracie..." Policie prý vnikla do bytu "brutálním způsobem" a "unesla" Jana a Rickieho a "použila na nich fašistických, gestapáckých metod" — když si předtím byla "zkontrolovala, že nejsme doma". Děti prý byly vyslýchány, otázky byly i o Československu, musely podepsat protokol, a "po návratu se chovaly naprosto cize", neboť jim "udělali naprostý výplach mozku", sdělila pí. Bonová po telefonu Josefu Horovi z čs. rozhlasu. A ještě něco: holandští novináři prý smějí psát o případu jen to, co jim řekl vrchní policejní komisař v Ridderkerku... To jsou věci!

Tož tohle všechno a asi ještě víc pověděl čs. delegát dr. Čebiš účastníkům konference v Bělehradě, připomenuv, že to všechno se stalo v zemi, jejíž delegát se na bělehradské schůzce snaží socialistické země poučovat, jak mají dodržovat lidská práva".

Případem se jistě "pobaví" mnoho čs. občanů, kteří znají své o čs. policii; a jak Marcela Bonová nebyla doma, ale co se dálo, všechno pěkně popíše, a jak si — "diskriminovaná"! telefonuje s cizinou, a jak pěkně ovládá komunistickou hantýrku, i tu o Bělehradě...

□

STŘÍPKY Z PRAHY

V polovině listopadu byli diváci československé televize svědky scény, kterou starší z nich znali z rozhlasového podání — z přenosů politických procesů padesátých let. Na obrazovce vystoupil 64letý Ota Ornest, bývalý ředitel Městských divadel pražských, který byl v souvislosti s "Chartou 77" letos v lednu zatčen a v říjnu odsouzen na tři a půl roku nepodmíněně za "konspirativní styky". Ve zprávě o procesu (H.N. 29. 10.) bylo řečeno, že se přiznal. Nyní své "přiznání" opakoval pro televizní diváky.

Označil se za "obět své maloměšťácké mentality a ješitnosti". "Emigranti Pavel Tigrid a Jiří Pelikán" prý na něho "činili nátlak". "Konečně jsem poznal, do jakého bahna jsem klesl. Je mi jasné, že každý, kdo přihrává informace podvratným časopisům, pracuje proti naší zemi". Závěrem varoval Ornest disidenty, aby se "nedávali zneužívat nepřáteli naší země". — Myslím, že jeho přátelům, že mnoha lidem bylo Oty Ornesta líto — a zároveň si mysleli něco nepěkného o metodách režimu...

Do zahraničí se dostal text "Směrnic vedoucím pracovníkům o úpravě vztahů ČSSR k osobám, které v cizině vyvíjejí činnost směřující proti zájmům ČSSR" — které schválila federální vláda dne 16. března t.r. Při obchodních jednáních a hospodářských kontaktech se s takovými osobami nesmějí navazovat styky, ty existující mají být "okamžitě zrušeny". Cesty do zahraničí se mají povolovat "pouze pracovníkům, kteří splňují kritéria třídnosti a politočnosti", k dokladům pro ně se musí vyjádřit i závodní organizace KSČ. Směrnice také nařizují důkladnější "politické pohovory" s těmi, kdo odjíždějí: mimo jiné mají být usměrněni "k překonávání iluzí o výhodnějších životních podmínkách v kapitalistických státech".

A ještě toto ukládají Směrnice: "Požádat pracovníky odjíždějící do ciziny, aby při případném setkání s občany ČSSR, kteří zůstali bez povolení v cizině, na ně působili tak, aby se navrátili zpět do vlasti." Tak vida, výjezdci přece jen něco také smějí. (Do smíchu to ovšem není.)

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

December 3, 1977 — Vol. II, No. 49.

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977

VISIT OUR OFFICE

Veškerá Tuzexová služba

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD

BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

LETEM SVĚTEM

Washington. — Senátní výbor pro vyživování uveřejnil studii "Dietary Goals for the United States", ve které se doporučuje Američanům, aby napravili své nesprávné jídelní zvyky a tak zlepšili své zdraví. Američané jedí příliš mnoho masa a "kejků". Mužům od 22 do 54 let se doporučuje, aby jedli o 69 procent více chleba a jiných moučných výrobků, o 25 procent více ovoce a zeleniny, o 21 procent více ořechů a suchých luštěnin, o 10 procent více mléka, avšak přitom o 59 procent méně cukru, cukrovinek a různých marmelád, o 25 procent méně masa, drůbeže a ryb, o 24 procent méně vajec a žádné tlusté maso.

• • •

Washington. — Íránský šach Mohammed Reza Pahlavi byl ve Washingtoně na dvoudenní státní návštěvě. Při jeho příchodu demonstrovali — hlučně, avšak bez násilí — proti jeho diktatuře levicoví íránští studenti, zatím co asi 250 íránských studentů ve Spojených státech ho přišlo přivítat. Došlo k srážkám demonstrantů s policií, která se je pokoušela rozehnat: přitom bylo zraněno 126 lidí a 11 demonstrantů bylo zatčeno. Kvůli studentským demonstrantům, nepřátelským šachovi, president Carter musil vynechat z připraveného vítacího proslovu větu, že íránští studenti jsou pro Spojené státy velkou poctou. Šach pak řekl o demonstrantech, že představují "mezinárodní chaos, nepořádek a světovou revoluci", a že jsou věčnými studenty, kteří v Iránu nejsou vítáni. Podle prohlášení očitých svědků dosud nikdy nedošlo ve Washingtoně k tak hlučným demonstracím při návštěvě cizí hlavy státu. — Šach a U.S. president spolu jednali o cenách zemního oleje a o možném prodeji amerických zbraní a atomových reaktorů Iránu. Šach slíbil, že na konferenci delegátů zemí OPEC v příštím měsíci bude hájit posici, že ceny zemního oleje by po dobu jednoho roku neměly být zvýšeny, aby západní průmyslové země byly ušetřeny hospodářského krachu. President Carter neučinil šachovi žádné přesné sliby o prodeji bojových letadel, radarů a jiných moderních zbraní. Tiskový tajemník Bílého domu Jody Powell však potom prohlásil, že Carterova administrace si je vědoma obrovského strategického významu Iránu pro Spojené státy, a že si proto přeje mít Irán vojensky silný. Irán totiž sousedí se Sovětským svazem a s Irákem, dvěma úhlavními nepřáteli Spojených států.

• • •

Johannesburg. — Další černoch, držený ve vězení jihoafrickou policií, zemřel ve vězení: 18letý student Bonaventura Malaza. Je to už 22. černoch, který v posledních 18 měsících zemřel v policejní vazbě v Jižní Africe. Předtím 12. září zemřel při policejním vyšetřování černošský politický vůdce student Steve Biko. Policejní autority sice říkají, že se sám při útoku na policisty smrtelně uhodil do hlavy o betonovou zed', avšak černoši myslí, že byl utlučen policií. Skutečnost, že už tolik černošských mladíků zemřelo v policejní vazbě, nasvědčuje tomu, že tušení černochů o pravé příčině Bikovy smrti i smrti ostatních mladíků je asi pravdivé.

• • •

Tokio. — Choi Dukshin, 63letý, bývalý ministr zahraničí presidenta Parka vstoupil v Tokiu do sdružení Korejců v exilu, nepřátelského Parkovu režimu, které požaduje odstoupení Parka a znovuzavedení demokratického řádu v Jižní Koreji. Je to první bývalý Parkův ministr, který uprchl do ciziny a vstoupil otevřeně do opozice proti jihokorejskému diktátorovi.

• • •

Washington. — Američtí seismologové očekávají každoročně v některém sopečném kraji světa aspoň jedno "velké" zemětřesení, měřící na Richterově desetimístné stupnici 8 stupňů nebo více, dále 18 "větších" zemětřesení, měřících 7 až 7.9 stupňů Richterovy stupnice, a asi 120 "silných otřesů zemské kůry" velikosti 6 až 6.9 stupňů téže stupnice.

• • •

Washington. — Na doporučení vrchního chirurga Spojených států, který prohlašuje, že kouření cigaret může být škodlivé pro naše zdraví, se ve čtvrtek 17. listopadu zachovával po celé zemi od jednoho oceánu k druhému "den nekouření". Kuřáci byli totiž předtím vyzváni, aby se po dobu 24 hodin zdrželi kouření a tak si zajistili delší, zdravější a výkonnější život. Podle odhadů na 5 milionů amerických kuřáků z celkového počtu 54 milionů dbalo aspoň částečně výzvy vrchního chirurga a bud' vůbec nekouřilo, anebo aspoň kouřilo méně. Tito kající kuřáci si uvědomili, že vzdát se kouření je snadné; pouze stačí rozhodnout se a na svém rozhodnutí vytrvat. Většina amerických kuřáků však řekla vrchnímu chirurgovi: "dejte pokoj", a kouřila v tento "postní" nekuřácký den stejně jako jiné dny.

• • •

Londýn. — Dva angličtí hvězdáři, Sir Fred Hoyle a prof. Chandra Wickramasinghe, vyslovili v magazíně "New Scientist" originální názor o vzniku života na zemi. Prý nevznikl v původní "živné polévce" na zemi, když její povrch byl teplejší, jak se všeobecně myslí, nýbrž v jádře a v ohonu komet. V roce 1973 byly v Kohoutkově kometě pozorovány důležité organické molekuly a také ve zlomcích meteoritů na zemi byly objeveny aminokyseliny a jiné biologické molekuly. Asi před 4 biliony let se — podle jejich dohadů — některá kometa zřítila na zemi, kam přinesla tyto organické sloučeniny, ze kterých se potom vyvinul život. Oba vědci zároveň vysvětlují stejným způsobem náhlý vznik různých epidemií na světě — chřipky, moru, cholery atd. — které postihly značnou část světa a rychle se rozšířily v době, kdy se ještě téměř necestovalo. Tehdy bud' dopadly na zem zbytky některé komety, anebo zem prošla ohonem komety, při čemž spadly na zemský povrch primitivní organizmy, které se pak vyvinuly ve viry, způsobující uvedené choroby. Jinak je podle zmíněných vědců rychlé rozšíření epidemií v dějinách těžko vysvětlitelné. Tak například vysvětlují i epidemii chřipky let 1918—1919, která zahubila na celém světě na 30 milionů lidských životů.

• • •

Chicago. — Astronomové nám říkají, že naše slunce je hvězdou střední velikosti, která je umístěna kdesi "v koutě" uvnitř galaxie, zvané "Mléčná dráha", obsahující na sto bilionů hvězd, z nichž mnohé jsou daleko větší než je slunce. Nejlepšími dalekohledy bylo zjištěno, že ve vesmíru je při nejmenším 100 milionů jiných galaxií, z nichž některé jsou mnohem větší než je naše Mléčná dráha; mnohé galaxie svou vzdáleností ještě unikají našim dalekohledům, ačkoliv nejsilnější dalekohledy jsou schopny vidět až do vzdálenosti 10 bilionů světelných let do vesmíru. Z pouhého počtu pravděpodobnosti je možno aspoň vyslovit názor, že mnohé hvězdy mají své planety, a že na velmi mnohých planetách ve vesmíru jsou možná i vhodné podmínky pro vznik a vývoj života. Není proto protirozumové vyvodit z toho závěr, že tam pravděpodobně může existovat v nějaké formě i život. Na tyto planety se však asi tak brzo nedostaneme, abychom zjistili, zda tam opravdu život je. Vzdálenosti k nim se nám dnes zdají nepřekonatelné. Vždyt' nejbližší hvězda k našemu slunci, Alfa Centauri, je od nás vzdálena 4 světelné roky! Světelný rok je vzdálenost, kterou světlo urazí za rok; je to obrovská vzdálenost, uvážíme-li, že světlo urazí za vteřinu 186,000 mil. V poslední době vědci zjistili, že naše Mléčná dráha se řítí vesmírem závratnou rychlostí jednoho milionu mil za hodinu, což je téměř 1,400krát rychlost zvuku. — Vědci se nyní domnívají, že náš vesmír vznikl před 20 biliony let obrovským výbuchem — "big bang". Všechna hmota a energie, dnes viditelné ve vesmíru, byly nejdříve — asi po dobu jedné setiny vteřiny — shromážděny v infinitesimálně malé kouli, nesmírně horké; pak nastala obrovská exploze a vesmír se začal tvořit. Co bylo předtím, věda není dosud schopna zjistit. Všechna náboženství, věřící v Boha-Tvůrce a Udržovatele veškerého života a stvoření, kladou právě do tohoto okamžiku Boží čin stvoření vesmíru a našeho světa.

Explozí se uvolnily hmota a síly nyní účinkující ve vesmíru. V prvních třech minutách potom vznikly dva základní prvky: vodík a helium. Vodíku bylo utvořeno třikrát více než helia. Tento poměr obou prvků nalézáme i dnes v nových hvězdách a v mezigalaktických mracích. Od chvíle prvotní explose se vesmír stále roztahuje; jeho objem se zdvojnásobí každý bilion roků. Vodík a helium utvořily obrovské mraky, triliony mil rozlehlé; tyto se pak následkem přitažlivosti začaly zhušťovat. Nakonec byl v jejich středu tlak na atomy tak silný, že tam vznikla teplota 20 bilionů stupňů, a jádra vodíku se začala srážet s takovou silou, že se spojovala v jádra helia, při čemž byla uvolňována obrovská energie. Tak vznikly hvězdy, podobné našemu slunci, často však o mnoho větší. Hvězda jako naše slunce spálí za vteřinu 564 milionů tun vodíku, který se přemění v 500 milionů tun helia za uvolnění obrovské energie ve formě slunečního záření. Hvězdy vznikají a zanikají; za dobu svého celého aktivního "života" vyrobí — (jako obrovské továrny) — všechny prvky, které potkáváme ve vesmíru. Za svého "mládí" a "středního věku" vyrobí všechny prvky až po železo, tedy méně než polovinu prvků; těžší prvky nejsou schopny vyrobit. Pokaždé, kdy jeden proton je přidán k některému prvku, vznikne nový prvek. Železo však má velmi stabilní atom, který je schopen vzdorovat silným žárům a tlakům uvnitř hvězd a proto nemůže být přeměněno v těžší prvky. Těžké prvky jako olovo, zlato či uran, vznikají až v posledním údobí existence hvězdy, v jejím "stáří", těsně před jejím vyhasnutím. V důsledku uvolněné energie vnitřní žár hvězdy začne stoupat, objem hvězdy se začne zvětšovat, až nakonec hvězda exploduje. Přitom se utvoří tak silné proudy neutronů, že jádro železa se přemění v těžší prvky. Při výbuchu této hvězdy, zvané pak "supernova", jsou její vrchní vrstvy vrženy do vesmíru v podobě mraků z prachu a plynu, zatímco její jádro se postupně smrští do neutronové hvězdy či pulsaru, jehož průměr činí asi 10 mil. Kubický centimetr stlačené hmoty této vyhaslé hvězdy váží biliony tun. Jádro velkých hvězd se smršťí ještě více v tak zvané "černé díry", jichž přitažlivost je tak silná, že absorbují vše, co se k nim přiblíží, včetně světelných paprsků. Hvězdy, velké pouze jako naše slunce, se po vyhasnutí smršťí v "bílé skřítky", jichž kubický inč váží statisíce tun. — Mraky z prachu a plynů, vzniklé explosí milionů hvězd, jsou pak neseny vesmírem, až je gravitační síla opět zhustí v nové hvězdy. Většina materiálu galaktického mraku, z něhož nová hvězda vznikla, je sice "vtažena" do této hvězdy, avšak část materiálu — obsahující železo, uhlík, draslík, vápník, uran i ostatní prvky — se přemění v chladné kusy hmoty, jichž biliony krouží okolo nové hvězdy. Postupem doby se tyto kusy hmoty seskupí v planety, které pak k sobě postupně přitáhnou z okolního vesmíru zbývající bludné kusy hmoty.

Tento způsob vzniku planet byl potvrzen prozkoumáním Měsíce a Marsu, jichž povrch je poset četnými krátery, vzniklými dopadem bludných vesmírových balvanů. Na naší zemi byly tyto krátery erodovány větrem a vodou. Žhavý vnitřek planet se vysvětluje jednak silným tlakem, jednak přítomností radioaktivních prvků. Vzniklé teplo pak za miliony let roztaví vnitřní jádro planet. — Vědci se domnívají, že země a celá naše sluneční soustava včetně slunce vznikly před 5 biliony let, z obrovského mraku, obsahujícího všechny prvky, který byl pozůstatkem z výbuchu jiných hvězd, jichž život skončil. Tento mrak volně letěl vesmírem a následkem přitažlivé síly se postupně zhustil, až se přeměnil v naše slunce a v planety. Asi za dalších 5 bilionů let se naše slunce stane "červeným obrem"; jeho průměr se několiksetkrát zvětší, takže země bude jeho žárem sežehnuta. Pozemšťané se pravděpodobně předtím přestěhují do jiné sluneční soustavy. Posléze naše slunce vyhasne a přemění se v "bílého skřítka" o veliké hustotě. — Většina astronomů se domnívá, že hvězdy, činné i vyhaslé, a galaxie se budou stále od sebe oddalovat ve vesmíru. Postupem doby všechny hvězdy vyhasnou, ztratí světlo, teplo i zářivou energii, a celý vesmír se stane temným a mrazivým. Někteří vědci však myslí, že všechna hmota ve vesmíru se pak přitažlivou silou opět k sobě sblíží a nakonec se znovu smrští v malou kouli, nesmírně žhavou, která opět vybuchne novým "big bang". — O těchto a jiných podobných ideích je možno se dočíst v knize "The First Three Minutes" od Steve Weinberga, profesora na Harvard universitě.

SVATÝ MIKULÁŠ

Svätý Mikuláš je jeden z najpopulárnejších svätcov krest'anstva. Je uctievaný dodnes, tak na Východe, kde žil a učinkoval, ako aj na Západe, kde sú uchované jeho pozostatky. Legenda hovorí, ako sv. Mikuláš zachránil v rodnom meste jednu rodinu pred hl'adom a ich trom dcéram nevinnost', ktoré chcel otec zapredat', aby si splatil dlh. Náš svätý im hodil oknom tri mežce zlata. To stačilo, aby sa rodina dostala z núdze a dcéry dostali tol'ko do vena, že sa mohli slušne vydat'. Ešte aj Dante vo svojej Božskej komédii (Purgatoria XX 31-33) ospevuje Mikulášovú vel'kodušnost'.

Mikuláš bol biskupom v Mira, terajšia turecká obec Dembre. Bol apoštolsky horlivý a vyznačoval sa vel'kou dobrotou. Vraj ešte za živa robil zázraky. Za čias cisára Konštantína zachránil život trom dôstojníkom nespravedlivo odsúdeným na smrt'. Námorníkov zachránil od istej smrti utíšiac rozbúrené more. Vzkriesil troch mladých klerikov, ktorých zavraždil majitel' hotelu nakol'ko sa chcel zmocnit' peňazí, ktoré mali pri sebe. Za svoju krest'anskú vieru trpel prenasledovanie od čias Diokleciánových až po Konštantínov edikt, ktorým sa v Rímskej ríše povolilo vyznávat' krest'anstvo.

Svätec umrel dňa 6. decembra. Presný rok nevieme, malo to byt' medzi rokmi 345 a 352. Bol pochovaný v chráme mestečka Mira, kde jeho pozostatky boli uctievané do roku 1087, kedy boli prenesené do talianskeho mestečka Bari.

V Bari mali patrôna mesta sv. Sabína, ale väčšiu sympatiu cítili voči sv. Mikulášovi, preto sa mešt'ania rozhodli zmocnit reliquií sv. Mikuláša a ich preniest' do vlastného mesta. Na túto úlohu sa ujalo sedemdesiat dva námorníkov a dvaja kňazi: Lupo a Grimo-

(Dokončeni na str. 5)

NABÍZÍME VÁM
pohodlný zděný dům ve Stickney. Slunná kuchyně, moder. koupelna, 2 ložnice, garáž, patio, nové topení, snadná údržba.
O další informace volejte výhradně
VIC TĚŠÍNSKÝ
Telefon: 749-4422
Jax Realty
6531 W. Cermak Rd., Berwyn
OFICIÁLNÍ ODHAD VAŠEHO MAJETKU ZDARMA
Zmiňte se o tomto inzerátu v H.N.

DOBA ADVENTNÍ

DRUHÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: — Všemohoucí a milosrdný Bože, — spěcháme vstříc tvému Synu. — Prosíme, at' nám nejsou na překážku pozemské zájmy, — ale nauka nebeské moudrosti at' nás přivede — k věčnému životu s Kristem. — Neboť on s tebou v jednotě Ducha svatého — žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA IZAIÁŠE (Iz 11, 1-10)

V ten den:

Ratolest vyrazí z pařezu Jesse, výhonek vypučí z jeho kořenů, spočine na něm Hospodinův duch: duch moudrosti a rozumu, duch rady a síly, duch poznání a zbožnosti, naplní jej duch Hospodinovy bázně.

Nebude rozsuzovat podle zdání, nebude rozhodovat podle doslechu, ale podle spravedlnosti bude rozsuzovat chudé a podle práva bude se rozhodovat pro ubohé v zemi. Zabije násilníka holí svých úst, usmrtí bezbožného dechem svých rtů.

Spravedlnost bude rouchem jeho beder a věrnost bude pásem jeho boků.

Vlk bude přebývat s beránkem, pardál si lehne vedle kozlátka, tele a lvíče budou pospolu žrát a malé dítě je bude vodit. Kráva se bude pást s medvědicí, spolu ulehnou jejich mlád'ata, lev jako býk bude řezanku žvýkat. Kojenec si bude hrát nad děrou zmije a nemluvně sáhne rukou do nory jedovatého hada. Nebudou škodit ani pustošit na celé mé svaté hoře, protože poznání Hospodina naplní zemi, jako vody pokrývají moře.

Tehdy se objeví kořen Jesse jako znamení pro národy: pohané ho budou hledat a jeho sídlo bude slavné.

2. ČTENÍ Z LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA ŘÍMANŮM (Řím 15, 4-9)

Bratři! Všechno, co kdysi bylo napsáno, bylo napsáno k našemu poučení, abychom z Písma čerpali vytrvalost a povzbuzení, kéž vám dá, abyste žili v souladu, podle vůle Krista Ježíše. Tak budete moci jednomyslně, jako jedněmi ústy, oslavovat Boha, Otce našeho Pána Ježíše Krista.

Přijímejte tedy jeden druhého do svého společenství, jak i Kristus přijal vás — k oslavě Boží. Tím chci totiž říci: Kristus se stal služebníkem židům, aby se prokázalo, že Bůh je věrný, protože tím byla stvrzena zaslíbení daná praotcům; ale také proto ,aby pohani oslavovali Boha, že jim prokázal milosrdenství. Vzhledem k tomu je psáno: "Proto tě budu velebit mezi pohany, tvému jménu budu zpívat chválu."

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 3, 1-12)

Za těch dnů vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: "Čiňte pokání, neboť se přiblížilo království nebeské." To je ten, o němž je řečeno ústy proroka Izaiáše:

Hlas volajícího na poušti:
Připravte cestu Páně,
vyrovnejte jeho stezky!

Jan měl na sobě šat z velbloudí srsti, kožený pás kolem boků a potravou mu byly kobylky a med divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém a celé Judsko i celé okolí Jordánu a dávali se v řece Jordánu od něho křtít, vyznávajíce své hříchy.

Ale když spatřil mnoho farizeů a saduceů, že přicházejí ke křtu, řekl jim: "Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že máte utíkat před nadcházejícím hněvem? Neste tedy ovoce ,které je hodno pokání. Nemyslete si, že můžete říkat: 'Náš otec je Abrahám!' Pravím vám, že Bůh může Abrahámovi vzbudit děti z tohoto kamení. Sekera už je na kořeni stromů; a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyt'at a hozen do ohně. Já vás křtím vodou k pokání; ale ten, který přichází za mnou, je silnější než já — nejsem hoden, abych mu přinesl obuv; on vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. Lopata jest v jeho ruce; a pročistí svůj mlat, svou pšenici shromáždí do sýpky, ale plevy spálí ohněm neuhasitelným."

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračování z min. čísla)

Málokteří by však chtěli tvrdit – a to ani ti z nich, kteří zdůrazňují aktivitu svých zásahů do celého děje – že vyléčení přichází spíš od analytika než od analyzovaného, od jeho vlastní odpovědi na obsah vlastního vědomí. Nikdo z nich si jistě nebude přisuzovat božskou moc a autoritu k odpouštění hříchů.

A tak existují tedy hluboké a podstatné rozdíly mezi svátostnou zpovědí, jak ji chápe a praktikuje katolická církev, a mezi psychologickou analýzou, jak je dnes známa a jak se dnes provádí ...

Moderní svět je plný duševně normálních, ale ztrápených lidí, kteří hledají pokoj všude, kde se jim nabízí – i u těch, kteří se vyškolili v zacházení s duševně nemocnými. Ale ti lidé nejsou ani trochu nemocni. Co potřebují, je obnovení práv svatyně: v dobách, které žily ve víře, byl světskou mocí považován za nedotknutelného každý uprchlík před zákonem, kterému se podařilo uchopit železný kruh, jenž byl upevněn na chrámových dveřích. To bylo znamením, že se dává pod ochranu církevního práva. Jedině takový bezpečný přístav potřebují dnes ubohé duše, které se chtějí vyznat ze svých hříchů, aby došly odpuštění a pokoje. A církev má takový přístav ve zpovědnici, kde se i našim zlomeným srdcím dostává Boží milosti, již náš Pán ve své lidské podstatě dopřál kajícímu zloději, Magdaleně a ženě přistižené při hříchu. Jít do zpovědnice není lehké, ale jak je to krásný pocit, když z ní člověk vychází!

Spíš než jakýkoli druh psychoanalýzy potřebuje dnes svět psychosyntézu; někteří psychiatři na to již přišli např. Jung se svým pojmem »znovuzrození« a někteří následovníci Freudovi, kteří svou teorii nazvali »aktivní psychoanalýzou«. Je totiž víc zapotřebí lidské bytosti zcelovat než je rozebírat. Hřích nás rozděluje proti nám samým, rozhřešení obnovuje naši jednotu. Většina lidí má dnes zatíženou mysl, protože mají zatížené svědomí. Božský psycholog věděl, jak by nám bylo uboze, kdybychom se svého břemene nemohli zbavit. Nemocnice se stavějí, protože lidé mají nemocné duše. Pravidelná zpověd nás chrání, aby naše hříchy, starosti, obavy a úzkosti neprosákly do podvědomí a nezvrhly se tam v melancholii, psychózy a neurózy. Je to, jako když se prořízne furunkl dřív, než se hnis dostane dále. Božský Mistr věděl, co je v člověku; a tak ustanovil tuto svátost – ne pro sebe, ale pro nás. Byl to jeho způsob, jak dát člověku šťastné srdce. Levá a pravá polovina našeho tělesného srdce nemají mezi sebou žádné přímé spojení, spojuje je krev obíhající celým tělem. Naše srdce budou šťastná, spojí-li se s mystickým tělem Kristovým a s jeho krví. Přiznáme-li si, že potřebujeme rozhřešení, přiznáme-li, že všichni máme puklá srdce; vždyť kdyby nebyla puklá, jak by se do nich dostal Bůh?

VIII

Sexualita a láska Boží

Sexus se stal nejdiskutovanějším tématem moderní doby. Viktoriánská doba předstírala, že nic takového neexistuje; moderní lidé předstírají, že neexistuje nic jiného. Někteří kritikové to kladou za vinu Freudovi; Emil Ludwig píše ve své knize *Dr. Freud*, že Freudova popularita pramení z toho, že bylo lidem umožněno mluvit o pohlaví pod pláštíkem vědy.

... Pod pláštíkem vědeckosti se tak může nejslušnější dívka bavit o intimních sexuálních podrobnostech s kterýmkoli mužem. Oba přitom nehnou ani brvou, vydražďují se vzájemně a myslí si, jak jsou vzdělaní a liberální. Jaká výhoda je to pro puritánskou Ameriku!

Tím ovšem není Freudova popularita vysvětlena beze zbytku. Jeho učení by se nikdy nemohlo tak rozšířit v normálnější civilizaci. Marx a Freud by nemohli psát ve třináctém století a v alžbětinské době by se dalo jejich posluchačstvo spočítat na prstech. K jejich přitažlivosti dnes přispívá změněné duchovní klima dnešního světa, které je pro filosofii příznivější. Pro sexualismus bylo třeba materialistické přípravy. Lewis Mumford tvrdí správně:

» *Přestože Freud teoreticky uvolnil prostor nejhlubším lidským subjektivním pudům, díval se na vědu jako na jedinou sílu schopnou člověka zlepšit. Podvědomě tím uznal za konečné zjevení pravdy teorii, kterou v osmáctém století formulovali Locke, Hume, Diderot a Voltaire*«.

Dr. Reinold Niebuhr uvádí Freuda do vztahu s reakcí proti falešnému optimismu:

» *Na romantický pesimismus, vrcholící ve Freudovi, můžeme pohlížet jako na symbol zoufalství, jemuž je moderní člověk vydán po zhroucení svých optimistických iluzí; neboť pod neustávajícím úsměvem dneška se skrývá úšklebek deziluze a cynismu.*«

Thomas Mann vidí zdroj v Schopenhauerovi:

» *Schopenhauer, jakožto psycholog vůle, je otcem veškeré moderní psychologie. U něho začíná cesta vedoucí přes psychologický radikalismus Nietzschův přímo k Freudovi a k těm, kteří vybudovali psychologii podvědomí a aplikovali ji na vědu o duši.*«

Je nehistorické a filosoficky nezdravé klást dnešní přeceňování Freudovo za vinu jemu samému: nebyl ani tak tvůrcem popularity sexu, jako spíš jejím vyjádřením a jejím následkem. Zdaleka nebyl zakladatelem jedné éry, ale spíš jejím » postscriptem «. Dosud píší někteří jeho věrní žáci, považující Freudovu metodu a filosofii za absolutní pravdu; okamžitě a trpce se brání proti jakékoli kritice a nazývají ji zpátečnictvím a tmářstvím. Ale mnozí jiní již Freudovy základní myšlenky opustili nebo pozměnili. Mezi ně patří Karen Horneyová a Theodor Reik.

Příčina přehnaného zájmu o pohlaví tkví hluboko v samé naší civilizaci.

Mít s Marsem spojení a přátelit se s duchy,
jak žijí divné obludy tam dole,
pak budoucnost číst z útrob obětí a navíc
se vyznat v horoskopech, z písma poznat nemoc,
číst osud z kresby na dlaních i prstech,
znát čáru života a zapřísahat osud
svým tajným uměním (co stát se mi
i karta prozradí a někdy lístky čaje);
spát beze snů po dávce barbitalu
a všechno rozpitvat, své vlastní podvědomí
až na kost obnažit, jen všechno prozkoumat,
svou vlastní hrůzu, líno, hrob i sen;
tak bylo vždy – je třeba zabít čas –
jsme jako narkomani, hledáme si drógu
dnes víc než jindy; svět se nějak bortí
až v základech a nevíme si rady.

Hlavním důvodem, který vedl ke zbožnění sexu, je *ztráta víry v Boha*. Jakmile lidé ztratili Boha, ztratili smysl života; a jakmile se zapomene na smysl života, ztratí smysl celý vesmír. Člověk se snaží zapomenout na svou prázdnotu v intenzitě okamžitého prožitku. Tato snaha vede někdy až ke zbožnění těla druhého člověka; to je modloslužebnictví, jež končívá deziluzí, když se ukáže, že tak zvaný » anděl « byl andělem padlým a nepříliš přitažlivým. Někdy si člověk udělá boha ze svého vlastního těla: pak má sklon druhého člověka tyranizovat o posléze to vede k surovostem.

Není bezpečnější cesty k nespokojenosti než snažit se utišit žízeň po oceánu nekonečné lásky ze sklenky konečného ukojení. Nic hmotného, fyzického nebo tělesného nemůže člověka dokonale uspokojit; má totiž nesmrtelnou duši a ta potřebuje věčnou lásku. » Ne samým chlebem živ jest člověk «. Zvrhne-li se lidský hlad po božské lásce, začne člověk nekonečnou lásku hledat v konečných bytostech – nikde ji však nenalézá a přes všechna zklamání není s to s hledáním přestat. Pak následuje cynismus, nuda, přesycení a nakonec zoufalství. Takový člověk se pak udusí, protože ztratil kyslík své duše. Život pro něj ztrácí cenu a on začne nakonec uvažovat, jak by skoncoval sám se sebou v posledním, konečném projevu vzpoury proti Pánu života.

... *Racionalismus je zbavil víry v Boha a duchovní život lásky spojení s ním. Protože jsou lidé a ne počítací stroje nebo rostliny, musí mít život, konkrétní, intenzívní, vášnivý. Proto se obracejí k sexualitě, biologickému obrazu duchovního života, k jeho vášni a k jeho spojení – ne pro to, co opravdu může dát a co po všechny věky dával, ale pro obsah toho druhého dokonalého života v lásce, jejž v sobě odráží. Dochází ovšem ke zklamání a bude k němu vždy docházet. Ale jejich hledání je soudem, svědectvím a výzvou. Ale v prvé řadě je soudem.*

(Pokračování příště)

JAN VYHLÍDAL:

Jak strýc Rozchold pozbyli hříběcí

Druhou neděli po sv. Duchu se strýc Rozchold sotva přibelhali domů ze slova Božího, tak byli složeni, že smutným hlasem svou nemohoucnost hlásili domácím: "Ledi, se mnó je opravdověnsky toze zle. Sotvá sem se přivlikl z teho kostelička, v levé patě pchá mě cose jak šedlama, nemám chótečke na jidlo ani piti, ani fajfka mně nešmakoje, z nosa mně teče a nemužo si z hluboka odechnót, so jak před smrťó . . ."

"Staré, nestraš mě, det' meslim néni tak zle," těšila Rozcholdka manžela, "včerá tě ešče tak šmakovalo, nepamatoješ, žes snědl šest tvaružku a věrď onk potřečke?"

"To je všecko pravda, moje drahy potěšeni, to belo včerá, ale dnes čojo, že se to se mnó nahébá s kopečka," ještě smutnějším tónem rozprávěl Rozchold, že až rozplakal ženu.

"Prosim tě, ovař mně neco od teho."

"Stréčko, nelekóte tetičko," ozval se pacholek Ferda, který na dvacátý rok u Rozcholdů v Jakubovicích sloužil, "pod'te do zahrade, prohlidno vám na travniko noho, vizo, že s vama tak zle néni, hoba se vám červená jak pivoňka, řemeň sotva stačí na břoch a ostatní glide nésó ešče létama přejity a opotřebeny."

"Ferdo, netěš mě, citim, že dochtorská nemoc bere mě do klepet, so toze obohé."

"Jenom sobě tolik nehořte, stréčko, a tot'ka lehnite si břochom dule do tráve, abech já na vašo pato dobře viděl!"

"No tož necht', at' se děje vula Boži. Dé pozor přezóváňo, at' mně pato nepohneš," žádali strýc ukládajíce své tělo do trávníčku.

Ferda chytl patu do rukou a prohlížel ji zkoumavě.

"Tož, jaky je to se mnó?" zpytoval Rozchold.

"Jaky je to s vama? Na patě vizo červené fliček jak kromflék a nic vic. Stréčko, já to zdávim, abe, je-le to zraly, materija z teho vešla a vám se olevilo."

"No, mužeš, ale pozletka, dež zkřékno dost', přestaň."

"Tož necht'."

Ferda sevřel červený flíček prsty, stlačil silno, až strýc zařval jako lev: "Mangote, cakryš, že tě vlápno, neřáde darebné, chceš mě zabit?"

Na tento křik přiběhla hospodyně s děvečkou: "Pro pána myho, co tode tak křečite? Nedokonává jož?" ptala se Rozcholdka.

"E, nestoji to ani za véklad. Tode drcl sem prstama stréčkovi do bolačke a oni zvihle takové prask, jak debe jim noho řezal."

"Já tě povim, te cegáne jeden, povidáš: Já sem drcl prstama stréčka do bolačke, drápls mně pato jak valachovi nohe a veklačovals pato, jak be to bel lemónek, šote jeden!"

"Okaž tó pato, Ferdo!" prosila hospodyně.

"To jo máte; pravda, že néni tak horóci?"

"Hned' bech veslovila všecke te tře svaty myna," vykřikla tetka, když uzřela patu, "co děláš, staré, máš pato červeno jak plameň, hned' mně, Ferdo, převezeš dochtora, meslim to bode brand, at' ho, chodáka, zachránime."

"No, to si počkáte. E debe sám Svaté Otec mně to nařidil, neposlechno, ešče sem dochtora nepotřeboval, a bez tech rasu obendo se do smrti. Mám-le omřit', položim se, šak jož hromádka let je to," rozhodně opřel se Rozchold.

"Neplačte, tetičko. Já vim rado. Dochtora nevoléme, stréček mně dajó vodo a já s ňó zajedo do Křenovic k temo člověkovi, co pomáhá; to néni dochtor, ale pomáhá vic jak dochtoři. Tot'ká Odrstrčelovi z Nenakonic jož držele hromničko, a přece mu pomuhl, vešlapoje si jak fijón. Tož, stréčko, déte se nahnót; belo be vás škoda do hrobo, mužete ešče nekeró paklo tabáko vekóřet a dobryho piva se napit do vule, děti nemáte, tož co s penězama?"

"Máš pravdo, Ferdinandko. Na zétřek se veprav, šak nemosiš žádnymo nic říkat, kde deš."

"Co so dnešni? Já a neco řict?" durdil se pacholek. "Řekl sem co za tech dvacet let kemo, co o vás složim?"

"Ferdo, nezvihé se toli, det' tě nic nevečitám, tož zétra pudeš s tó vodo."

"Pudo, časně ráno."

Když rudé slunce vycházelo nad Jakubovicemi, Ferdinand, oděný v lehčí burnus, si už vykračoval po silnici ke Křenovicům, opatrně hmataje po láhvi s vodou, kterou měl zastrčenou v boční kapse zrovna nedaleko srdce.

"To be bel špás, abe stréčkovi ten chlap nepomuhl. Řekno mo, že Rozchold majó peněz jak šopek, at' si jenom dá záležet, abe jim trefil, že ho renskéma zanesem," uvažoval Ferdinand-poutník.

(Pokračování příště)

SVATÝ MIKULÁŠ

(Dokončení ze str. 4)

aldi. Lod'ou viezli do Azie zrno, ktoré skoro vyložili zo svojich lodí. Najprv vyslali z lodi hliadku, aby si táto overila kde a za akých podmienok sú uchované pozostatky sv. Mikuláša. Reliquie našli v jednom oratóriu strážené iba štyrmi mníchmi. Námorníci sa v noci ned'aleko mestečka vylodili a ozbrojení vtrhli do oratória. Najprv sa mníchom vyhrážali, ale potom ich podplatili a reliquií sa zmocnili. Do svojho rodného mestečka priveslovali dňa 9. mája v roku 1087 s vel'kou radosťou, že to čo súčasne aj Benátčania plánovali, im sa dobre vydarilo.

Klérus a l'ud sa zhromaždil v prístave, aby so všetkou úctou prijal pozostatky sv. Mikuláša a slávnostne preniesol do mestskej katedrály. Odvážni námorníci nechceli reliquiu vydať, tvrdiac, že urobili sľub, že pozostatky sv. Mikuláša uložia iba v novovybudovanom chráme. Starý benediktínsky opát Eliáš ich prehovoril, aby pozostatky uložili dočasne v benediktínskom kostole odkiaľ neskoršie pre bezpečnostné dôvody boli prenesené do chrámu sv. Eustázia.

Nový chrám stavali tak rýchlo, že po dvoch rokoch práce, dňa 24. septembra 1089 bola vysvätená krypta osobne pápežom Urbanom II. a on vlastnoručne uložil pozostatky svätého pod oltár a vysvätil opáta Eliáša za biskupa ba ho menoval arcibiskupom mesta Bari.

Do nového chrámu v roku 1098 Urban II. zvolal Cirkevný koncil, ktorý mal za účel dosiahnuť jednotu medzi gréckou a latinskou cirkvou.

Úcta sv. Mikuláša bola vždy veľmi populárna na celom svete. U nás je nám všetkým známe, ako chodí sv. Mikuláš k našim deťom v deň jeho sviatku 6. decembra. Vo Francúzsku a Nemecku je aspoň dvatisíc kostolov jemu zasvätených. Štyristo v Anglicku a aspoň štyridsať v Írsku. Sv. Mikuláš je patrónom námorníkov, remeselníkov, cestujúcich, väzňov, dievčat súcich na vydaj, otrokov a utláčaných.

Pro ty, kteří se zajímají o českou historii,

vyšla kniha JOSEFA PEKAŘE

O smyslu českých dějin

Soubor 16 statí o klíčových osobnostech a událostech českých dějin. 400 stran. — Cena $9.00. Knihy má na skladě:

Velehrad,
2657-59 S. Lawndale Ave.,
Chicago, IL 60623

nebo v Ohiu: Václav Hesoun.
Box 344, Cleveland, OH 44127

DOPISY našich čtenářů

GLENDALE, CALIFORNIA:

Milí čtenáři H.N.,

všechny vás pozdravuji a přeji dobrou pohodu při veškeré té zajímavé četbě. Dnes chci přinést i svou trochu do mlýna a napsat vám něco z mých vzpomínek z Karpat.

*

Bylo to asi v měsíci září v roce 1922, když jsem byl přeložen z okresního města M. na Podkarpatskou Rus na horskou stanici Nerešnici a pověřen dočasným velením. Byl to horský kraj, kde bylo hodně bídy a lišky s čerty si tam dávali dobrou noc. Také silnice od pradávna v místě nebyly.

Na severu tohoto Nerešnického obvodu řádil pověstný Nikolaj Šuhaj, za I. světové války vojenský zběh. Po válce zastřelil tři četníky z Koločavy, které jsem znal, hlavně Kubína. Krajina se mi líbila, ježto mi připomínala místa z války od roku 1916 do 1918 a pak 1919 na Slovensku u Nového mesta nad Bodrogom, a Košic. V Nerešnici stanice četnická ani za Mad'arska nikdy nebyla. K ubytování této četnické stanice byla určena budova církevní školy v blízkosti děkanství řecko-katolické fary.

Na novou stanici jsem si mimo knih a výstroje dovezl šest měsíců starého dobrmana jménem Portáš a byl mi věrným přítelem ve službě. Horší to bylo se stravováním. Hospoda Herška Šlojmy byla až na druhém konci vesnice a stejně jsem nijak o košerovaná jídla moc nestál. Zatím jsem žil o salámech, vejcích, čaji a kávě.

Druhý den přišel na návštěvu místní starosta Jura Horvát, také vysloužilec z války a gramotný. Když jsem zjistil od starosty různé pro mne dobré informace o "živanech, pytlácích a zlodějích", přišla řeč také na dp. Chýru a mladého kaplana, jeho syna Julia. Starosta se nabídnul, abych se s děkanem seznámil, a že není vyloučeno, že mě na nějaký čas na stravu přijmou. Stejně bylo mojí povinností se panu děkanovi a jeho rodině představit. Řecko-katoličtí kněží jsou ženatí. Nato jsme se se starostou Jurou Horvátem odebrali k děkanovi a udělali seznamovací ceremonii. Děkan Chýra nás už se svou paní, synem kaplanem a dcerou Magdou, učitelkou v místní škole, čekal.

Také bylo nabídnuto menší pohoštění, při čemž jsem se pana děkana zeptal, zda-li by bylo možné na nějaký čas být u nich na stravu. Ujednání záleželo více na rozhodnutí manželky a dcery pana děkana. Po kratší rozmluvě jsem byl na stravu přijat a poplatek za měsíc činil asi 500 korun, jelikož strava byla výborná. Tentýž večer jsem byl u nich na večeři poprvé.

Na faře u děkana Chýry všichni z rodiny byli dobrými křest'any a chudé a cestující často obdarovávali. Při večeři jsem měl příležitost se seznámiti s mladým kaplanem Chýrou a starou paní a jejich dcerou učitelkou na obecné škole. Mladý J. Chýra se snad chystal na další studie teologie pro řecko-katolíky.

Za dalšího konání služby na Podkarpatské Rusi měl jsem příležitost se seznámiti s mnoha řecko-katolíky i faráři.

Jak jistě čtenáři vědí, jak pravoslavní popové, tak řecko-katoličtí kněží se v případě ovdovění nesmějí oženit po druhé, ale vzít si za hospodyni nejopuštěnější a nejpotřebnější ženu ze svého nejbližšího příbuzenstva, aby mu případně vychovávala děti, osiřelé po nebožce manželce.

Během několika dní jsem obešel služební okrsek, což trvalo 24 hodin pro neschůdnost a hornatý kraj. Také můj dobrman si obchůzky oblíbil a také jsem navštívil několik státních nadlesních a lesních. Musím se zmínit, že v okolí obce Novoselice bylo několik solných jezírek, kde se však muselo za každou bečičku vody platit podle velikosti 50 haléřů anebo korunu. Tedy ani chudák nedostal té vody zadarmo. Také v Itálii byl monopol na mořskou slanou vodu a nikdo si nesměl slané vody nabrat zadarmo.

Jednou za špatného počasí, když jsem se zdržel pro služební povinnosti, poslali pro mne povoz z fary a prý si myslili, jak slečna učitelka řekla, že nás snad pytláci, kterých tam bylo hodně, zastřelili. Toho večera jsem na faře řekl, kde jsem byl za války a kolikráte jsem byl raněn. Také jsem se přiznal ke znalosti řečí, které jsem již tehdy ovládal. Dokonce chtěla učitelka Magda, a'oych ji naučil několik nutných německých slov.

Když jsem se chtěl pochlubit, jak dobrého mám policejního psa, s tou chválou jsem nepochodil u slečny Magdy. Řekla, že když viděla mladého dobrmana v zahradě, tak prý jeho nebojácnost vyzkoušela tím, že mu pohrozila nějakým prutem a pes utekl směrem k četnické stanici, kde vlastně měl hlídat. Abych se mého dobrmana zastal, tak jsem jí řekl, že má být na panstvo z fary hodný, že nám odtamtud přichází naše strava. Tak se tomu smála a dodatečně dobrmana pochválila.

Začátkem října 1922 jsem dostal výpomoc v mladém strážmistru, jménem František Strmísko. Byl po výcviku z akademie a byl to také voják a legionář, veselý mládenec. Na faře se však stravovat nechtěl. Na zřízení vlastní kuchyně nám to nějak nevycházelo a tak jsme museli čekat, až nás bude alespoň 4—5 mužů.

Nyní vám musím povědět tu veselou příhodu, kterou jsme zažili s Frantikem Strmískem u pana lesního Noska, v jeho myslivně.

Jednoho říjnového dne jsme se vydali se Strmiskou na 24-hodinovou obchůzku s domněnkou, že snad bychom mohli dopadnout Nikolu Šohaje, anebo jeho bratra. Mého psa Portáše jsme nechali u nadlesního Noska a ubírali jsme se na sever do pralesů Karpat. Uviděli jsme horu Manšul, která vynikala svojí velikostí a již při prvním sněhu koncem října, anebo jistě v listopadu zasněženým vrcholem. V tamních lesích bylo hodně velikých karpatských jelenů, medvědů, vlků a všelijaké zvěře. Místní sedláci a obchodníci, jedoucí z trhu, museli mít na vozech a v zimě na saních hořící fakule, aby nebyli oni sami, anebo jejich koně napadeni dravou zvěří, hlavně vlky. Za noci v horském terénu se to tam stávalo dosti často.

Na Podkarpatské Rusi a na východním Slovensku u Humenného v roce 1920 a 1921, když rumunská armáda okupovala Podkarpatskou Rus, odnesli si Rumuni — jako naši "spojenci" celou místní dráhu, vedoucí z Trešvy do Německého Mokrého. Byla to ve skutečnosti jenom úzkokolejná dráha, která byla zřízena za mad'arského režimu pro dovoz dřeva z karpatských lesů do Mad'arska a měla vždy několik osobních vozů. Jinak si lid hodně stěžoval na Rumuny i na Mad'ary, jak je nazývali mad'arskými šandáry.

Trochu jsem odbočil od naší služební pochůzky s Františkem Strmiskou. Bylo již po osmé hodině, když jsme se konečně unavení a hladoví dostali zpět ke státní myslivně nadlesního Noska a lesního Horváta. Můj dobrman nás s radostí vítal a také pan Nosek a jeho paní nás srdečně vítali a hned se nás ptali na naši cestu a únavu. V myslivně měli ještě z dob Mad'arska jednu slušnou světnici pro četníky, anebo myslivce. Když jsme si konečně sundali výstroj a naše flinty, byli jsme pozváni paní Noskovou k dobré večeři.

Abych připomněl, lesníci a jejich manželky byli obyčejně dobrými kuchaři a dovedli řádně připravovat zvěřinu a každé maso. Mimo večeře byl podáván i dobrý čaj s rumem, což nás i dobře rozehřálo po naší únavné služební cestě.

Při večeři nám pan nadlesní Nosek vyprávěl příhodu, jak jeden jeho lesník za jeho spoluúčasti byl napaden medvědem, který ochraňoval mláďata, která měla být odevzdána zoologické zahradě v Praze. Odebrání mláďat medvědici není lehká práce. Za prvé matka a otec nikdy svá mláďata neopustí; když jde jeden sehnat nějakou potravu pro svoje mláďata, druhý je hlídá. Jakmile se blíží matka medvědice, medvěd pak nenápadně zmizí v křoví, aby mláďata nebyla napadena hladovými vlky, kteří také hledají potravu pro svá mláďata.

V tu dobu jsou skutečně tito velcí medvědi velice nebezpeční. Viděl jsem na vlastní oči, jak napadl medvěd mladého asi dva roky starého koníčka na pastvě a vyrval mu kus kůže s masem. Koníček musel být poražen, neboť nemohl více na zadní nohy se postavit. *Majitel koníčka si ho pak musel odvésti na voze domů.*

Nadlesní Nosek pak svoje zážitky o zvěři ukončil s podotknutím, že zvěř napadá lidi i zvířata. Já sám jsem viděl párkrát medvěda a vlky v Karpatských lesích jen z daleka.

Také tam bylo hodně divokých včel v dutých stromech, na jejichž medu si tamní medvědi pochutnávají a ze štípnutí si nic nedělají.

Bylo již skoro k půlnoci, když vyprávění příhod pana lesního končilo. Lesní Nosek nám ukázal náš pokoj a šli jsme spát.

V pokoji byl pohodlný divan a na zemi vydělaná kůže medvěda, který napadl lesníka a těžce jej poranil. V pokoji byla železná postel, umyvadlo, skříň a velmi čisto.

Když jsme se se Fr. Strmískem dohodli, kde kdo budeme spát, on si zvolil pěkný divan a já železnou, pěkně upravenou postel.

Medvědí kůže dosahovala až divanu, což se strážm. Fr. Strmískovi velice zamlouvalo.

Oba nás brzy únava uspala tvrdým spánkem. Asi za dvě

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru teď proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Teď opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročišťující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927. LAGUNA BEACH, CAL. 92652

TUZEX

poukazy
nebo objednávky
řádně a spolehlivě
provede

SOCHOR
TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave.
Endicott, N.Y. 13760

(Snad někdo stejně dobře, ale nikdo, nikdo lépe)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

hodiny strážmistr Strmísko začal mluvit ze sna a nadávat, jako kdyby s někým zápasil. V domnění, že jest Strmísko po tom čaji s rumem nemocen, zapálil jsem petrolejovou lampu a uviděl jsem, že Frantík již nespí a leží na medvědí kožešině; držel se nohy a hlavy onoho medvěda, ovšem již neškodného. Když jsem se Strmísky optal, co se mu zdálo, tak mě povídá, že s tím medvědem celou dobu zápasil.

Oba jsme se tomu zasmáli a k lepšímu odpočinku jsem Fr. Strmískovi nabídl svoji postel.

Na otázku jak jsme se po té těžké obchůzce vyspali, Strmísko se paní a panu lesnímu přiznal, že se ve snu potýkal s medvědí tlapou a hlavou, že vypravování o onom medvědu ho asi k tomu ve spánku přivedlo.

Pan nadlesní Nosek nás pak kus cesty přes prales doprovázel a učinil lesní obhlídku po pytlácích.

Toho roku 1922—1923 byla krutá zima a bylo asi 1 a půl metru sněhu. Pytláci zabili jen v našem obvodě 6 jelenů, zapadlých ve velkém sněhu.

Zpáteční cesta na stanici do Nerešnice nám trvala skoro celé dvě hodiny. Snídani jsme si pak sami udělali na stanici. Té zimy byl zasypán lavinou jeden pytlák. Jeho rodina, žena a 5 dětí ho velice jako živitele postrádala.

Ctěná redakce, doufám, že se Vám a čtenářům bude tato pravdivá událost zamlouvat.

Také připojuji na vydání $1.00 a doplatek na předplatné doplatím později.

Podruhé mohu napsat něco zase pro zasmání.

S Pánem Bohem a všechny vás pozdravuji.

Josef Řehoněk

* * *

Milý náš čtenáři,

svým vyprávěním jste udělal radost nám i těm z našich čtenářů, kteří na Podkarpatské Rusi žili, anebo je dokonce i jejich domovinou. To slíbené veselé vypravování nám určitě pošlete, a v neděli 20. listopadu jste byl jistě v Chicagu aspoň myšlenkou a modlitbou.

Pěkně Vás pozdravuji.

Fr. Vojtěch

CHICAGO, ILLINOIS:

Milá redakce Hlasu Národa,

posílám šek na předplatné Hlasu Národa. Pán Bůh zaplať za tak krásné čtení. Těším se vždy na ten den, kdy Hlas Národa mi přichází. Posílám $15.00 na roční předplatné a $5.00 na přilepšenou tam, kde nejvíc potřebujete.

Milý důstojný pane, drahý Otče Víte, už je to hodně roků, co jsem chodila k sv. Prokopu na bingo. Také děťátko jsme u sv. Prokopa křtili. Čas utíká a já stárnu, bylo mi letos 2. srpna 88 roků. Děkuji však Pánu Bohu, že ještě může číst. Kancionál mám ze školy, i růženec ze sv. biřmování. Modlím se za vás všechny a mám velkou radost, že máme Velehrad. Po přečtení to dejte třeba do koše. Musím se vám pochlubit, jak jste začali tisknout Hlas Národa, tak ani jedno číslo jsem nevynechala. Moje hodná dceruška mi kupovala všechny a teď mi řekla, že mi Hlas Národa předplatí.

S pánem Bohem

Františka Kašpar

* * *

Milá naše čtenářko,

upřímně děkujeme za předplatné a milé řádky, které nás potěšily. Ze srdce Vám přejeme, že máte tak hodnou dceru, která se stará i o to Vaše čtení našich novin. Buďte obě hodně zdrávy.

S pěknými pozdravy a vzpomínkami

Redakce Hlasu Národa

ENNIS, TEXAS:

P.B.P.J.K.

Tento pozdrav posílám všem, kteří pracujete v redakci Hlasu Národa. Zaplať Pán Bůh za všechno, hlavně za vaši práci na roli dědičné. Už dříve jsme četli a nacházeli poučení v Katolíku a Vůdci, teď je dostáváme od vás. Konečně jsem se dostala v tom chladnějším počasí ke psaní, dokud bylo teplo, člověk byl lenivý a psát se mu nechtělo. V naší osadě máme nové kněze pana faráře Lawrence Habermana a kaplana dp. Roberta Peebles; byl v červnu vysvěcen, hned jej poslali k nám do Ennis. Jest to milý a horlivý kněz, zvláště pro školní mládež. Celý srpen tady pracovali a připravovali se na bazar. Čtyři vyšší třídy měli soutěž, kdo nejvíce prodá. Vyhrála to Diana Křížka, jistě jí babička Gelnerová hodně pomohla. Otec Bill Křížka byl zabitý v práci a zemřel před 5 léty. Já jsem letos na bazaru nebyla, jiná léta jsem ráda chodívala. V době bazaru prodávají také dobré české jídlo, které jim osadnice připraví. Loňského roku jsem vám psala, že vnuk Pavel Athas je výměnou v Holandsku. Dělal tam celý rok na farmě a jezdil na kole (6 mil) do Amsterodamu do školy a naučil se jejich řeč a také německy. Byl se též podívat v Anglii a Západním Německu. V květnu přijel tam za ním starší bratr Thomas a byl tam měsíc. Za tu dobu toho hodně sjezdili vlakem. Byli též na americkém hřbitově v Margaten v Holandsku, kde je pochován Josef Zháněl, jejich strýc. Našli jeho hrob s křížem a dali mu tam kvítka a malý americký prapor. Dali mi také ten obrázek toho hřbitova, je na něm pochováno přes 8,000 vojáků. Když tady byl v osadě dp. William Botik napsal mi, kde jsou naši chlapci ve Francii pochováni, nejvíc jich je v Itálii. Vnuci byli též v Římě a mají obrázky různých památných míst: katedrálu sv. Petra, Colloseum, fotografie z Paříže, z Londýna (mají obrázek i královny), ze Švýcarska a Švédska, ale do Československa nedostali visum. Pavel už je na universitě v Austinu a říkal, že bude studovat češtinu. V Texasu se ve více školách učí česky, čeština je třetím státním jazykem: první je angličtina, potom španělština a po ní hned čeština. Dříve se učilo ve školách česky. Sestřička Marie Elizabeth tady učila a v zimě na výpomoc přijel dp. František Kovanda. Byl několik let misionářem v Africe. Psal v Našinci o výpomoc, nedostal ji, onemocněl. V Texasu máme njdp. biskupa J. Mořkovského, který vše co je naše, má rád, je zde pořád hodně lidí, kteří mají česká jména, ale česky už nemluví. Úředně se odhaduje, že je v Texasu přes dvěstě tisíc našinců.

Lituji, že nám čeští kněží umírají tak mladí. Mají velké porozumění pro lidi, ale lidé pro ně ne. Nechť Pán Bůh jim v nebi odplatí za všechnu jejich dobrotu.

Přeji vám všem hodně zdraví a končím pozdravem pro vás všechny v redakci a i pro milé čtenáře.

Hermína Zháněl

* * *

Milá paní Hermínko,

už jsem si chtěl myslit, že buď jste nemocná, nebo že nejste spokojená s obsahem H.N., když jste nám tak dlouho nepsala. Teď se vše vysvětlilo a jsem rád, že jste našla chvíli času k napsání hezkého dopisu pro naše čtenáře. Pěkně Vám za to děkuji, a teď v zimě, když budete mít více času, ozvete se nám častěji.

Vděčně Fr. Vojtěch

LISTOPADOVÁ VZPOMÍNKA

Byl svátek mrtvých a jeli jsme ho tedy navštívit.

Venkovské hřbitůvky nejsou smutné, spíš sváteční. Jako selka v černém, která se vystrojila na pohřeb váženého souseda. Pohřby spravedlivých jsou oslavou vítězství. Proto křídlovka tak pěkně zpívá. A na zpáteční cestě se hraje do pochodu. Takové jsou venkovské hřbitovy. Jsou součástí života. Lidé si tam jen odpočívají. Za bílou zdí kvetou luka, zraje úroda, mládí miluje, stáří se loučí. Dobře je člověku, naučí-li se číst v knize života i smrti.

Děti mají rády Dušičky; pro pach svíček a veselá srdéčka světýlek, věnce z chvojí zdobené papírovými růžemi. Listopadové slunce se prodere mraky a rozlévá bledou, konějšivou září po kostelní střeše, po vyleštěné žule pomníků a za kříži tvoří dlouhé groteskní stíny.

Dítě si zvykne na obcování s mrtvými, když mu pojem "otce" splyne s podobiznou na psacím stole a hrobem v cizím městě, který bývá osázen maceškami. Ale tohle bylo jiné. Dědeček byl mrtev teprve rok. Vychovával mě s něžnou pečlivostí. Jeho trpělivost byla nekonečná. Jeho láska nežádala díků.

Byl už starý a dovedl si vážit života a zázraku dětství. Prožíval každý den silou zážitku, který žijeme po prvé — anebo naposled. Není-li právě v tom smysl rčení "sub specie aeternitatis"? Vždyť každý zážitek je sám v sobě jedinečný a zaslouží si celé naší bytostné pozornosti.

Lehký smích na tváři je znakem mládí. Měl pouze laskavý úsměv. Úsměv v očích a úsměv v srdci.

Čtyřicet let strávil mezi mládeží, jejími lehkými smíchy a hlubokými žaly, čtyřicet let mezi pachem křídy, inkoustu, starých gymnazijních lavic — čtyřicet let s modrými komposičními sešity. Po celých těch čtyřicet let předznamenaných latinským "laudo" a řeckým "paideuo" — chválím a vychovávám — kdy s jemností a taktem vedl mladé duše k poznání — zůstal přece v srdci sedlákem.

V každou roční dobu se rád vracel k mezím polí, která kdysi patřívala k jeho rodnému statku. Z jara tu s dojetím poslouchával skřivana, postál v obdivu nad rozkvetlou trnkou a dlouze voněl k mateřídoušce. V létě chodil mezi lány, potěžkal klas, tu pšenici, tam žito a jeho myslí táhly obrazy malého chlapce, který nese tatínkovi na pole přesnídávku. Na podzim, kdy nově obrácená ornice ležela v řádkách jako čerstvé bochníky chleba, chodíval mezí mírně sehnut jako by oral brázdu. Na konci pole se zastavil, rozhlédl se obzorem až k řadě vysokých topolů na humnech, až k černajícím se lesům a k památnému vršku, kde se bělal kostelík uprostřed hřbitova.

Čtyřicet let už tam jeho tělo odpočívá. Pečlivě si sám vybral místo k poslednímu odpočinku a jeho náhrobek přehlíží kraj, který tolik miloval. Vnuci jeho rodáků přivádějí svá vnoučata, aby rozžehli svíčičku — za Dušičky. V obcování všech svatých nikdo není sám.

Nemohu-li položit k jeho pomníku kytici zářivých podzimních květů, chci mu alespoň rozsvítit světélko vzpomínky, alespoň sklonit hlavu v tiché modlitbě nad zažloutlým lístkem památníku, který ke mně promlouvá literou jeho krásného, pravidelného písma:

"Tu zkazku zapsal, dítě drahé,
bys v paměti jej měla blahé,
jenž maličkou Tě v loktech
choval,
jak oko v hlavě opatroval...

a po několika obrazech šťastného dětství s ním prožitého končí výzvou:

"Tak vpřed vždy s myslí
ušlechtilou
bez bázně kráčej, pevnou silou,
svých drahých slova chovej
v paměti,
jich odkaz život Tvůj
ať posvětí!"

Po čtyřiceti letech je stále stejně živou součástí mé bytosti. V ručičkách svých vnoučků cítím dotyk jeho dlaně, v šibalském záblesku jejich očí vidím radost jeho úsměvu.

Nezemřel, ale živ je v nás. Živ je v Kristu, aby se naplnil Zákon Boží.

Inka Smutná

PAUL'S BODY SHOP
5231 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-1477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

JOHN'S MOVING CO.
Stěhujeme odborně cokoliv — kamkoliv v USA (i do Kanady) — nábytek — bytový i kancelářský. Též jednotlivé těžké kusy nábytku — ledničky a pod. při přesídlení z jedné obytné čtvrti do jiné.
Spolehlivě — rychle — bezpečně. — Plné pojištění.
Telefon: 463-6015

PRI KOUPI A PRODEJI MAJETKU VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
Též služby PŘEKLADATELSKÉ u soudu, doklady, formuláře (zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Minule jsme slíbili našim čtenářům malou fotoreportáž ze slavnosti českého sv. biřmování, a pak i z posvěcení a otevření chicagského Velehradu, jakož i z hostiny a ze zábavního a tanečního programu. Během týdne jsme pak byli v redakci fotografickými záběry přímo zasypáni, takže se nám těžko vybíralo při myšlence na výdaje za jejich novinovou reprodukci. Chtěj-nechtěj jsme musili nechat další fotografie napříště. — První obrázek zachycuje část biřmovanců, kmotrů a kmotřiček v kostele Bl. Anežky České při mši sv.

J. Exc. Njd. Otec biskup Jan L. Mořkovský z Texasu při koncelebrované mši sv. v neděli o svátku Krista Krále. — U oltáře s ním bylo osm důstojných pánů. Jsou to zleva doprava: dpp. Michael Michelini, kaplan u Bl. Anežky, Francis Přibyl, farář od Bl. Anežky, Václav Michalička, O.S.B. — (který z lásky k té naší malé slavnosti zkrátil svůj pobyt mezi svými ve své rodné Oklahomě) — Msgr. Jaroslav Škarvada z Říma, Rev. Jan Lang, S.J. z Londýna, J. Exc. pan biskup; Matthias Lorenz z Benedictine College v Lisle, Vojtěch Vít, O.S.B. a Msgr. John M. Hayes, arcidiecésní vikář od kostela sv. Tří Králů v Chicagu.

Středem výzdoby jeviště, o níž se postaral Ferda Küssel, předseda Klubu Domov, byl portrét † kardinála Berana, z jehož iniciativy se začaly naše "Velehrady" v exilu zakládat.

J. Exc. Jan L. Mořkovský, sídelní biskup texaského dvojměstí Galveston-Houston. ▼

Obřadníkem slavnosti byl známý Václav Hesoun z Clevelandu, O., vedle něhož sedí náš veliký dobrodinec a neúnavný pomocník, dp. Václav Michalička, který měl z toho všeho, co viděl, opravdu upřímnou radost. ◀

Kamera Milana Leimbergra se zatoulala i mezi hosty "na flóru", kteří přišli do nového chicagského Velehradu ze všech koutů chicagských předměstí — a mezi nimi byli i zástupci našich mnohých místních a exilních organizací. (Na obrázku: arch. Vladimír Richter z Čs. Orla v zahraničí.)

Ty nejpilnější v kuchyni a ty, kteří při opravách Velehradu pomáhali nejvíce, si necháváme na zvláštní projev díků do příštích vydání.

Dr. František Schwarzenberg, profesor chicagské Loyola University a předseda chicagského "Velehradu" při projevu na přivítanou všem přítomným; text jeho proslovu jsme přinesli minule. Vedle něho· známá Mildred R. Janda, předsedkyně Národního svazu českých katolíků a president "Columbia Savings and Loan Ass.' v North Riverside, Ill.

Stále usměvavý Msgr. Jaroslav Škarvada z Říma, apoštol. delegát pro duchovní službu krajanů v zahraničí — s Otcem Vojtěchem Vítem, O.S.B.

Chicagský "Velehrad"

PROČ A JAK VZNIKL CHICAGSKÝ "VELEHRAD"?

Co všechno znamená pojem slova "Velehrad" pro naše národní náboženssko-kulturní dějiny s Cyrilo-metodějskou tradicí dozajista všichni víte. Dnes je to navíc i nejpevnější základní kámen k budování a nejzdravější společný kořen k růstu spravedlivě upřímných bratrských vztahů mezi Čechy z Moravy a Čech, Slováky ze Slovenska a Rusíny z Podkarpat.

Nedlouho před svou smrtí v květnu r. 1969 se pražský arcibiskup a kardinál Josef Beran ve svém římském exilu rozpomněl, že ještě za jeho bohosloveckých studií stával v Římě "Český poutní dům", založený Karlem IV., Otcem vlasti. Po dlouhá století sloužil poutníkům z naší vlasti jako dům setkání, noclehárna, restaurant a hospic.

Aby se měli naši lidé ze všech generací — roztroušení dnes po celém světě — při návštěvě Říma kde sejít a poznat se, z milodarů, které pan kardinál dostal od našinců za své návštěvy v USA a Kanadě, zakoupil v blízkosti Svatopetrského chrámu starou římskou vilu s myšlenkou obnovení zaniklého poutního domu Karla IV. — Dnes už tento poutní dům kardinála Berana, který dostal jméno "Velehrad", dobře slouží potřebám našich lidí — z domova i z exilu, ikdyž není dosud zcela dobudován.

* * *

Po smrti našeho arcibiskupa a kardinála, nezdolně trpělivého vězně nacistů i komunistů, se zcela spontánně naši lidé v exilu rozhodli, že k uctění jeho památky pojmenují svá kulturní střediska — ať už existující nebo budoucí — také "Velehrady". A tak už dnes existují dva Velehrady v Itálii, dva v Rakousku, tři ve Švýcarsku, jedenáct v Západním Německu, jeden v Londýně — a teď první na západní polokouli — s Boží a Vaší pomocí — v Chicagu v USA. Další určitě ještě vzniknou a tím se i zpevní řetěz našeho duchovního spojení v celém exilu, ikdyž tyto domy setkání mají nutně v každé zemi trochu odlišnou formu, odpovídající místním zákonům, potřebám a podmínkám. Jejich cíl a poslání jsou však tytéž.

U nás v Chicagu vyšla myšlenka "Velehradu" z nutnosti zachovat a udržet v USA aspoň jedny české křesťansko-katolické noviny pro všechny naše generace, když Národ a Katolík o vánocích r. 1975 zanikly pro zrušení staré zasloužilé tiskárny českých benediktinů na 18. ul. a Allport. Kdyby se oběma našim exilům v USA nepodařilo společně udělat v Chicagu nic jiného leč udržet svobodné dobré noviny, dokud je toho třeba, bylo by kus velké práce vykonáno.

Jedině z této nutnosti a potřeby, kterou pro nás neudělá nikdo za nás, se našlo v Chicagu několik rozvážných obětavců, kteří se odhodlali na záchranu českého svobodného tisku něco podniknout.

Zakoupil se dům Slovinské pojišťovací Národní jednoty v blízkosti kostela Bl. Anežky České v Chicagu. K prostorám zařízené staré tiskárny se v něm nabízela i dočasná možnost potřebných společenských místností ke kulturním účelům. A protože takový podnik musí i z něčeho žít a zaplatit dluhy obětavým odvážlivcům, kteří laskavě zapůjčili ze svých úspor potřebné peníze ke koupi budovy za hotové, je v budově pamatováno i na kuchyň a společenský sál. Vše bylo ovšem v žalostném stavu a opravné práce nám vzaly po večerech a sobotách téměř dva roky. Skoro vše bylo vykonáno dobrovolníky, jejichž jména budou zapsána ve "Zlaté knize" chicagského Velehradu pro naše zdejší potomky a v knize skutků nepomíjivých u samotného Pána všehomíra.

Tím, že jsme s Boží pomocí v neděli 20. listopadu L.P. 1977 budovu chicagského Velehradu otevřeli, není ovšem ještě budoucnost Hlasu Národa dostatečně zajištěna, ani chod kulturního střediska v plném provozu, ani všechno v domě dopraveno. Kdo jste tu 20. XI. nebyli, přijďte shlédnout, co ještě i v těžkých poměrech exilu dokážete, podáte-li si svorně ruce k důležité práci pro Boha, národ a vlast. Bude nyní záležet na Vás všech a na Vašich dětech, jak brzy bude Váš chicagský Velehrad přinášet hojnou duchovní a společensko-kulturní úrodu.

* * *

Protože Česko-americké kulturní středisko Velehrad je podle amerických zákonů organizace nevýdělečná, smí vybírat členské příspěvky, sloužit kult. účelům, přijímat dary svých příznivců a podporovatelů a používat výtěžků ze svých podniků k účelům, jimž slouží.

Ze všech těchto důvodů — pro uchování si našich tradic, novin, pro podporu naší svorné soudržnosti v exilu s myšlenkou na nesvobodnou vlast a z vděčnosti k památce † Josefa kardinála Berana — Vás při této památné události chceme poprosit o opravdové pochopení a činorodé podpoření našich snah. Potřebujeme jak Vaši upřímnou modlitbu tak i finanční pomoc.

Můžete tak laskavě učinit trojím způsobem:

1) Věnovat chicagskému Velehradu částku $100 a stát se tak jeho celoživotním členem.

2) Staňte se členským ročním poplatkem $5 jeho řádným členem.

3) Znáte-li někoho, kdo při pořizování své závěti hledá dobrý účel, který slouží poctivě naší národně kulturní a náboženské věci, a který by chtěl podpořit, doporučte mu laskavě chicagský, první americký "Velehrad".

Tuto prosbu o finanční solidaritu nám laskavě promiňte, ale sami dobře víte, že má-li naše společné dílo úspěšně pokračovat, musí být finančně zajištěno, ikdyž spousta práce bude ještě v budoucnu spočívat na bedrech dobrovolníků, abychom si nakonec mohli na noviny i další potřebné pracovní síly vydělat.

Pán Bůh zaplať každému z Vás za Vaše pochopení a spolupráci, zachovej Vás v dobrém zdraví a žehnej Vám.

Vděčně Váš

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.

Dva zcela zvláštní návštěvníci, o nichž jsme před měsícem v Chicagu ještě ani nevěděli, a kteří se přesto už zapsali do začínajících análů chicagského Velehradu zlatým písmem. Oba jsou hluchoněmí, a dočtete se o nich v příštím čísle.

Biřmovanci — Marcelka Chrobáková a Ilonka Sovová při sv. přijímání.

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

12. kolo

SLAVIA—LOK. KOŠICE 1:0

Branka: Lubas. Lubas vystihl malou domů a zajistil Slavii vítězství.

SPARTA—TRNAVA 1:0

Branka: Bušek. Utkání sotva průměrné úrovně, za poslední tři roky nejnižší návštěva — 3.030 platících diváků.

BRNO—BOHEMIANS 2:0

Branky: Kotásek, Kroupa z nahrávané penalty. Klokanům vydržela tvrdá obranná hra pouze první poločas.

TEPLICE—DUKLA 1:0

Branka: Melichar z penalty. Vojáci z Prahy si prohráli oba body sami, když nedokázali překonat brankáře Sedláčka (34 let).

TRENČÍN—PLZEŇ 0:1

Branka: Palička. Trenčín zakusil první porážku v domácím prostředí, hrdinou utkání byl plzeňský brankář Čaloun.

ŽILINA—OSTRAVA 2:1

Branky: J. Mintál, Rusnák — Šreiner. Třetí vítězství Žiliny, když po prvém poločase prohrávala 0:1.

INTER—BANSKÁ BYSTRICA 5:0

Branky: Petráš 2, Brezík, Levický, Bajza. Již dlouho nepadlo na Pasienkách tolik gólů do sítě soupeře — střelnice na účet vojáků.

PREŠOV—SLOVAN 1:0

Branka: Mačupa. Střelecky toho diváci mnoho neviděli a nejvíce se radovali ze dvou bodů, které zůstaly v Prešově.

Tabulka po 12. kole

1.	Brno	33:12	19
2.	Dukla Praha	29:15	15
3.	Bohem. Praha	16:11	14
4.	Slavia Praha	17:16	14
5.	Lok. Košice	21:16	13
6.	Inter Bratislava	15:11	13
7.	Prešov	17:15	12
8.	Plzeň	15:16	12
9.	Teplice	9:12	12
10.	Trenčín	21:29	12
11.	Slovan Bratislava	20:21	11
12.	Sparta Praha	12:16	11
13.	Trnava	11:15	10
14.	Ostrava	12:20	9
15.	B. Bystrica	14:26	9
16.	Žilina	16:27	6

Nejlepší střelci

11 gólů — Kroupa (Brno); 7 gólů — Gallis (Slovan), Józsa (Lok. Košice), Jelínek (Plzeň).

★

I. národní liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

(závěrečné kolo podzimní části)

Skupina A — 15. kolo

Příbram—Viktoria Žižkov 1:0, Benešov—Vlašim 1:1, Mladá Boleslav—VTJ Tachov 4:0, Č. Budějovice—VTJ Tábor 2:0, Kladno—Xaverov 1:1, Chomutov—Ústí nad Labem 1:0, RH Cheb—Děčín 3:1, VTJ Žatec—Sokolov 2:1.

Tabulka:

1.	Příbram	34:11	24
2.	Vlašim	32:21	21
3.	Boleslav	29:15	20
4.	Č. Budějovice	21:13	20
5.	Kladno	20:18	19
6.	Chomutov	20:18	18
7.	Děčín	24:26	15
8.	Tábor	16:18	15
9.	Ústí	18:20	13
10.	Žatec	17:25	13
11.	Sokolov	10:18	12
12.	Cheb	20:26	11
13.	Benešov	16:27	11
14.	Tachov	16:27	10
15.	Xaverov	14:27	10
16.	Žižkov	12:17	8

Skupina B — 15. kolo

Třinec—Frýdek-Místek 0:2, Liberec—Opava 1:0, Olomouc—Hradec Králové 3:1, Poruba—Jablonec 2:0, Bohumín—Havířov 1:0, Gottwaldov—Mor. Ostrava 2:0, Vítkovice—Vsetín 3:0, KPS Brno—Pardubice 4:0.

Tabulka:

1.	Frýdek-Místek	22:12	19
2.	Liberec	18:10	19
3.	Opava	18:9	18
4.	Hr. Králové	20:19	18
5.	Jablonec	17:8	17
6.	Bohumín	18:14	17
7.	Olomouc	20:21	16
8.	Gottwaldov	24:21	15
9.	Poruba	21:19	15
10.	Havířov	16:20	15
11.	Vsetín	16:28	14
12.	Mor. Ostrava	14:19	13
13.	Třinec	12:16	12
14.	Pardubice	13:20	12
15.	Vítkovice	17:21	11
16.	KPS Brno	11:20	9

Skupina C

Výsledky 15. kola byly uveřejněny v 47. čísle H.N., zde je tabulka:

1.	Nitra	38:15	23
2.	VSS Košice	31:18	22
3.	RH Bratislava	33:14	21
4.	Pov. Bystrica	23:14	21
5.	Senica	18:15	17
6.	Humenné	17:19	16
7.	Martin	19:18	15
8.	Spišská N. Ves	14:14	15
9.	Dubnica	18:18	14
10.	Púchov	14:16	13
11.	Ružomberok	15:20	13
12.	Michalovce	17:24	13
13.	Trebišov	13:25	12
14.	Kys. N. Mesto	11:26	10
15.	Komárno	21:34	8
16.	Bardejov	16:28	7

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině:

ČESKOSLOVENSKO—WALES 1:0

Branka: Z protiútoku Fiala po chybě obrany se dostal sám před brankáře, vystřelil však jen do něj. Vzápětí se míč vrátil do trestného území a z ideální přihrávky Kroupy Nehoda zblízka vstřelil vítězný gól — 1:0. O čs. vítězství rozhodla sice první čtvrthodina, ale nejvíce šancí si čs. hráči vypracovali v závěru utkání. Hráči však již byli fyzicky i psychicky trochu unaveni, šance nedokázali proměnit. Všichni čs. hráči tvrdě pracovali, útočníci se zapojovali do obranných akcí, obránci zase pomáhali útočit. Nově tvořený čs. tým ještě není sehrán, hráči se ještě dobře neznají. Walesané hráli bojovně s dokonale organizovanou a tvrdě pracující obranou. Každý čs. hráč, který byl u míče, byl okamžitě důrazně atakován. Byl vyměněn Fiala, který byl zraněn (tržná rána na kotníku) a Masný, kterému hra nešla. Utkání na Spartě vidělo 25.000 diváků.

Sestava: Hruška (Bohemians) — Barmoš (Inter), Fiala (Dukla Praha) od 67. min. Prokeš (Bohem.), Vojáček (Ostrava), Gogh (Slovan) — Bilský (Dukla), Jarůšek (Brno), Gajdůšek (Dukla) — Masný (Slovan) od 87. min. Kozák (Lok. Košice), Kroupa (Brno), Nehoda (Dukla). Trenér V. Ježek, asistent Vengloš. Tímto zápasem skončil pro národní tým Československa reprezentační rok, který přinesl víc zklamání než radosti. V přátelském střetnutí s Maďarskem se představilo nové mužstvo, tentokráte proti Walesu a poznatek je uspokojující a nadějný, i když neoslňující. Velké mužstvo se nevytvoří přes noc.

Konečná tabulka:

1. Skotsko	6:3	6
2. Československo	4:6	4
3. Wales	3:4	2

Portugalsko—Kypr 4:2. Konečná tabulka 1. skupiny:

1. Polsko	17:4	11
2. Portugalsko	12:6	9
3. Dánsko	14:12	4
4. Kypr	3:24	0

Anglie—Itálie 2:0. Ve 2. skupině zbývá ještě sehrát utkání Itálie—Lucembursko. Italům stačí vyhrát o jednu branku a postupují do Argentiny.

1. Anglie	15:4	10
2. Itálie	15:4	8
3. Finsko	11:16	4
4. Lucembursko	2:19	0

Turecko—NDR 1:2. V posledním utkání 3. skupiny hraje Malta s Tureckem.

1. Rakousko	14:2	10
2. NDR	15:4	9
3. Turecko	6:5	3
4. Malta	0:24	0

Sev. Irsko—Belgie 3:0. Konečná tabulka 4. skupiny:

1. Holandsko	11:3	11
2. Belgie	7:6	6
3. Sev. Irsko	7:6	5
4. Island	2:12	2

Francie—Bulharsko 3:1. Francie je po 16 letech opět na MS. Konečná tabulka 5. skupiny:

1. Francie	7:4	5
2. Bulharsko	5:6	4
3. Irsko	2:4	3

Postup na MS v Argentině mají už jistý: Argentina, NSR, Holandsko, Polsko, Rakousko, Švédsko, Skotsko, Francie, Brazílie, Peru a Mexiko.

Irán—Hongkong 3:0, Kuvajt—Austrálie 1:0. Tabulka asijsko-oceánské skupiny:

1.	Irán	6 9:2	10
2.	Kuvajt	7 12:6	9
3.	J. Korea	7 7:6	8
4.	Austrálie	7 11:7	7
5.	Hongkong	7 3:21	0

★

Superpohár v kopané

Hamburger SV—Liverpool 1:1

Poslední vítězové PMEZ (Liverpool) a PVP (Hamburger) v boji o takzvaný Superpohár předvedli nevalnou kopanou. Domácím chybělo několik opor, navíc v týmu je velká krize. Vyletěl trenér Gutendorf, mužstvo nyní vede Turek Özcan. Drahé posily Keegan a Buljan mají hodně snahy, ale chybí jim porozumění u spoluhráčů. Liverpool neměl co ztratit, hrál s rozvahou, vyrovnal nejen na 1:1, ale byl dokonce v náporu. Odveta se hraje 6. prosince v městě Beatles Liverpoolu. Branky: Keller — Fairclough.

★

I. LIGA HOKEJE
V ČESKOSLOVENSKU

16. kolo

Košice—Sparta 3:4
Pardubice—Kladno 5:5
Brno—Litvínov 3:7
Plzeň—Jihlava 2:2
Č. Budějovice—Bratislava 4:1
Trenčín—Vítkovice 2:3

17. kolo

Sparta—Č. Budějovice 2:2
Bratislava—Kladno 3:4
Litvínov—Plzeň 9:1
Jihlava—Košice 5:2
Vítkovice—Brno 3:2
Trenčín—Pardubice 1:2

18. kolo

Kladno—Sparta 6:0
Košice—Litvínov 4:5
Č. Budějovice—Jihlava 4:9
Brno—Trenčín 2:2
Pardubice—Bratislava 3:3
Plzeň—Vítkovice 6:3

Tabulka po 18. kole

1.	Litvínov	88:46	29
2.	Kladno	82:46	27
3.	Sparta Praha	51:40	26

„Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předě lejte."

„Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

„Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen
SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ
z dacronu a z importovaného husího peří
Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.
NAVŠTIVTE NÁS!
ONDRUS & SON
6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obraťte se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

Phone: 181-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

4. Jihlava	65:43	23
5. Č. Budějovice	68:60	21
6. Pardubice	60:59	21
7. Vítkovice	64:55	17
8. Plzeň	54:83	13
9. Brno	51:62	11
10. Trenčín	42:65	11
11. Košice	49:96	9
12. Bratislava	50:69	8

★

Po skončení pololetního kongresu Mezinárodní hokejové federace (LIGH) došlo v Praze k jednaní mezi zástupci čs. hokejového svazu a kanadsko-americké ligy, reprezentované novým prezidentem J. Zieglerem a známým A. Eaglesonem. Výsledkem dohody je zájezd dvou posílených čs. klubových celků, Poldi Kladno a Tesly Pardubice do Kanady a USA, kde se střetnou výhradně s mužstvy NHL. Plán zápasů je zhruba hotový, i když v detailech by mohlo k určitým změnám, hlavně v termínech, dojít. Poldi Kladno začíná 25. prosince v Bostonu, další zápasy jsou plánovány takto: 26. prosince s New York Rangers, 31. prosince s Chicago Black Hawks, 2. ledna 1978 s Detroit Red Wings a 4. ledna s Cleveland Barons. Tesla Pardubice má začít 26. prosince s Philadelphia Flyers, 28. prosince má hrát s Minnesota North Stars, 2. ledna 1978 s Toronto Maple Leafs, 4. ledna s New York Islanders a pátý zápas bude zřejmě ještě v termínu mezi 28. prosincem a 2. lednem.

POK

★

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

ČS. BASKETBALISTÉ V USA BEZ VELKÝCH ÚSPĚCHŮ

Československé reprezentační basketbalové mužstvo zaznamenalo na svém turné po Spojených státech další neúspěchy. S týmem státní univerzity Jižní Illinois prohrálo 71:80 a basketbalistům detroitské univerzity podlehlo 70 ku 96. Jeho soupeřem bylo také mužstvo univerzity státu Severní Karolína, které patří mezi nejlepší americké univerzitní celky. V jednostranně hraném utkání zvítězili američtí studenti 99:65. Na výkonu československých košíkářů byla znát ztráta Jiřího Pospíšila, který si na začátku zájezdu zlomil ruku. Hráči mají také problém přizpůsobit se zdejším poněkud jiným pravidlům, než podle kterých se hrají mezinárodní soutěže. Až dosud českoslovenští basketbalisté — třetí tým Evropy — sehráli ve Spojených státech 14 utkání: 5krát zvítězili a 9krát byli poraženi. — (Když hráli čs. košíkáři v Chicagu, v poslední chvíli se také rozjeli do Lisle, kde prohráli se studentským týmem Illinois Benediktine College skórem 67:73.)

* * *

NEDOMANSKÝ V DETROITU

V nejvyšší profesionální hokejové kanadsko-americké soutěži, Národní hokejové lize, jsou v čele jednotlivých skupin stále týmy Montreal Canadiens, Buffalo Sabres, Philadelphia Flyers a Chicago Black Hawks. Pozornost příznivců hokeje se soustředila na bývalého československého reprezentanta, Václava Nedomanského, který přestoupil do celku Detroit Red Wings, a v prvním utkání s mužstvem Atlanta Flames založil všechny tři akce, z nichž padly branky detroitského týmu.

* * *

ROGER DOUCET — ZPĚVÁK HYMEN

Ve Spojených státech se hraje a zpívá národní hymna při větším počtu příležitostí, než je to zvykem například ve střední Evropě. A nemusí to být dokonce ani příležitosti s mezinárodní účastí; americká hymna se často hraje i před sportovními střetnutími, jež mají pouze národní anebo i jen místní charakter. Nedávno jsem reportoval utkání profesionální kanadsko-americké hokejové ligy, NHL, mezi týmy Washington Capitals a Montreal Canadiens v hlavním městě Spojených států. A před zápasem vstoupil na ledovou plochu pomenší, prošedivělý muž v černém společenském obleku, jehož místní hlasatel představil jako Rogera Douceta. Vzápětí se ozvala hudba a Roger Doucet brilantně zazpíval kanadskou státní hymnu. Obecenstvo zatleskalo, zůstalo stát, a očekávalo hymnu americkou. Uplynulo pět vteřin, deset, dvacet, a pořád nic. A to si už každý uvědomil, že technikovi na stadiónu se stala nějaká nečekaná závada na aparatuře, a že nemůže pustit magnetofonový záznam hudby s americkou hymnou. Uvědomil si to nepochybně i marně čekající zpěvák Roger Doucet, přiložil mikrofon k ústům, a perfektně zazpíval americkou hymnu bez jediné noty hudebního doprovodu. Obecenstvo mu uspořádalo ovace větší než nastupujícím hráčům jednotlivých celků.

O přestávce jsem Rogera Douceta vyhledal, a požádal jej o rozhovor. Velmi ochotně mi vyhověl a tady je tedy první Doucetova odpověď na otázku, v níž jsem se zajímal o jeho dosavadní kariéru:

Doucet zpívá profesionálně už 38 let. Jak říká, nepociťuje však, že už je to vlastně tak dlouhá doba, poněvadž zpěv je krásný a udržuje člověka stále mladého, především v srdci. Podle Doucetových slov zpěv prostupuje člověka celého a udržuje jej v kondici, i když léta běží a vlasy šediví. Roger Doucet — jak říká — děkuje Bohu za ochranu a za pomoc ve své kariéře. Ačkoli je mu 57 let, zpívá dál, poněvadž zpěv je pro něho stále velkým potěšením. Žertem dodává, že jen proto nezačal dělat něco jiného, třeba pojišťovacího agenta...

Na mou další otázku o šíři Doucetova pěveckého působení zpěvák odpovídá, že především zpívá národní hymny při hokejových a jiných sportovních utkáních, například zápasech amerického fotbalu v Montrealu. Dále zpívá v přední montrealské restauraci, dříve zpíval v opeře, například ve Philadelphii, a zúčastnil se rovněž pěveckého festivalu v Anglii. Účinkuje v rozhlasové stanici CBC v Torontu a zpíval při nejrozmanitějších příležitostech — v divadlech, vaudevillech, i v nočních klubech. Dokud mám posluchače — dodává Roger Doucet — tak je to krásné...

Potom jsme v rozhovoru přešli k otázce znalosti jednotlivých národních hymen a cizích jazyků.

Na gramofonové desce, kterou Roger Doucet nazpíval, je 16 národních hymen. Doucet sice nezná 16 jazyků, ale několik ano. Umí francouzsky, anglicky, italsky a německy; na desce není ovšem pouze Marseillaisa či hymny americká, irská nebo anglická, ale také sovětská, československá, švédská, finská, řecká, izraelská, australská, mexická, západoněmecká — zkrátka celkem 16 hymen...

Když jsem se Rogera Douceta zeptal, kde se učil jednotlivým hymnám a jazykům, odpověděl, že když se dověděl o přípravě loňského Kanadského poháru v ledním hokeji, uměl už devět hymen. Učil se je při nejrůznějších příležitostech, především sportovních. Když se blížil Kanadský pohár, znal Doucet například už sovětskou hymnu. Naučil se ji roku 1972. Dobře si ji zapamatoval, protože se mu líbila její melodie, ačkoli začátkem sedmdesátých let ještě neměl příliš příležitostí vystupovat ve svém speciálním oboru, poněvadž hymny se tehdy na stadiónech takřka výhradně hrály beze slov. Lidé v montrealské restauraci často Douceta žádali, aby jim zazpíval originální píseň, o níž ani nevěděli, že je to vlastně sovětská státní hymna. Československou hymnu se Roger Doucet naučil následujícím způsobem: zašel v Montrealu na československý konzulát, požádal tam o melodii i slova, a podle jeho vlastních slov tam byli velmi ochotní a věnovali mu dostatek potřebného času. Potom se Doucet setkal v Montrealu s dvěma přáteli českého původu — jeden z nich se jmenuje John Sládek — a ti jej naučili výslovnost i význam jednotlivých slov hymny. Se švédskou hymnou to Doucet udělal stejným způsobem. Zašel na švédský konzulát, řekl Švédům důvod, pro který hymnu potřebuje, a dopadl stejně dobře jako na konzulátu československém. Doucet zdůrazňuje, že hymny se dají těžko sehnat v obchodech s hudebninami, poněvadž nejsou příliš vyhledávaným artiklem zpěváků. Důvodem Doucetova zájmu byl ovšem Kanadský pohár. Deska, kterou později Doucet natočil, se jmenuje "Písně slávy", a obsahuje nejen už zmíněných 16 hymen, ale také řadu dalších songů, jež jsou pro jednotlivé země nějak zvlášť významné.

Potom ještě Doucet nezapomněl podotknout, že na Kanadském Poháru dostal jako suvenýr hokejku od československého středního útočníka Nového, a dal se do filozofování o snech takřka všech zpěváků. Většina jich sní podle jeho slov o opeře. Douceta trochu mrzí, že operní kariéry nedosáhl, ale poznamenává, že když se člověk dostane do určitých let a je realističtější v pohledu na život, tak se rád spokojí s jinými místy, než je opera, na nichž lidé také rádi poslouchají zpěv. Není to sice — jak říká — to samé, ale moci zpívat je hlavní.

Ze Sokolské Župy východní AOS

Přípravy pro Župní slet 1978 byly zahájeny. Slet se bude konat ve dnech 23.—25. června na kampusu v Towson State University v Baltimore, Md. Byl ustanoven Sletový výkonný výbor:

předseda — br. D. Otenasek,
místopředs. — br. M. Neuman,
severní okrsek — br. E. Babor,
jižní okrsek — br. R. Zoubek,
náčelník — br. J. Vrzalik,
náčelnice — ses. L. Sain.

Každá jednota si zvolí dva zástupce do sletového výboru.

*

Sokol Baltimore: zvolil své činovníky pro rok 1978 dne 13. listopadu a sice:

br. H. Vrzalík — starosta,
br. R. Zoubek — I. místo-star.,
br. F. Huber — II. místo-star.,
ses. E. Martinek — pokladnice,
ses. M. Parizek — účetní,
ses. M. Pokorny — jednatelka,
ses. A. Bohn — korespondent,
br. J. Cervin — náčelník,
ses. R. Ostrander — náčelnice.

Úřednice byli nastoleni na měsíční schůzi dne 4. prosince. Po schůzi byl tanec při hudbě Buddy Kaspara a mikulášská nadílka pro děti.

*

Sokol Washington: také pořádal svoji mikulášskou zábavu s jaternicovými hody dne 4. prosince.

*

Sokol Belcamp: Valná hromada jednoty Belcamp bude se konat dne 29. ledna v neděli ve 3 hod. odp. Hlavním bodem je zvolení nového výboru. Br. O. Siegel, vedoucí nominačního odboru, připravuje kandidátku pro rok 1978. Doufáme, že každý člen se zúčastní této důležité schůze.

JVH

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?
CHRISTIE'S REAL ESTATE
VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

19 CZECH CHRISTMAS SONGS
— KOLEDY —
Vocal edition — $1.25
Accompaniment — $3.95
Send postpaid order to:
Sr. Anita Smisek, O.P.
104 2nd Ave. S.W.
Faribault, Mn. 55021

Nová krajanská hospůdka v útulném koutku
2759 S. Kostner, Chicago — Tel: 277-6816
GRAND OPENING
"SPORTSMEN LOUNGE"
MARIA & STANLEY VACHUTOVI
srdečně zvou všechny naše krajany
ke "křtu" svého nového podniku
v sobotu 10. prosince 1977
v 7:30 hodin večer
● K poslechu a tanci hraje B. Semrád
● Importované pivo — likéry
● Domácí kuchyně

CHYSTEJTE SE NA BAZAR ČŽNR

Přípravné práce na letošní vánoční bazar Československé Ženské Národní Rady v exilu jsou v plném proudu. Pořádající výbor hlásí, že vše, co návštěvníci vždy očekávají na podnicích ČŽNR, bude pro ně i letos připraveno na vánočním bazaru, který se koná v neděli, 4. prosince. Chceme upozornit naši veřejnost, že letos poprvé po mnoha letech bude bazar pořádán v novém prostředí a sice v budově V.F.W. (Veterans of Foreign Wars), Post č. 8159, na 6645 západní Pershing ulici ve Stickney. Ten kdo z vás nemá dovoz, může použít autobus po Oak Park Ave. směrem na jih a vystoupit na rohu Oak Park a Pershing. Budova V.F.W. je mezi Oak Park Avenue a East Avenue.

Bazar bude zahájen v 11 hodin dopoledne a potrvá do 6 hodin večer. Návštěvníci budou mít příležitost k prohlédnutí a nákupu rozmanitých vánočních dárků, uměleckých předmětů, ručně vypracovaných vkusných ozdob a cukroví na stromeček. U stánku s pečivem budou opět na prodej výtečné domácí dorty a pečivo, a nebudou chybět ani oblíbené košíčky plněné drobným čajovým pečivem a pytlíčky se zdobenými perníky, které jsou opravdovou uměleckou specalitou členek ČŽNR. Odpoledne bude též provedeno vylosování cen v štěstěně.

Během dne budou podávány teplé obědy, polévka, vepřová pečeně, řízky s bramborovým salátem, párky, obložené chlebíčky a káva se zákusky.

Ve 3 hodiny odpoledne předvede krojovaná skupina 50 dětí vánoční besídku s recitací, tanečky a zpěvem koled u vánočního stromečku a program vyvrcholí příchodem Mikuláše, anděla a čerta a nadílkou dětem.

ČŽNR vás všechny ze srdce zve na letošní bazar. Přijďte se nadýchnout vůně drahého, nezapomenutelného domova, poslechnout si krásné koledy a připravit se na očekávanou kouzelnou dobu vánoc. Vstup je volný.

V. R.

ČS. ŽENSKÁ NÁRODNÍ RADA v exilu

vás srdečně zve na

TRADIČNÍ VÁNOČNÍ BAZAR

V NEDĚLI, 4. PROSINCE 1977

od 11 hodin dopoledne do 6 hodin večer

V.F.W. BUDOVA (Post č. 8159)

6645 záp. Pershing Rd., Stickney, Illinois

(39. ulice a Wesley)

- *Vkusné a praktické vánoční dárky, umělecké předměty, ozdoby na stromeček, košíčky s čajovým pečivem, zdobené perníky*
- *Teplé obědy — nápoje — káva a dorty*
- *Dětský vánoční program s nadílkou od Mikuláše ve 3 hod. odpoledne*
- *Vstup volný*

Český Kulturní klub v Omaze

měl svou výroční schůzi 7. října, a zvolil si pro příští rok následující úředníky: Ludwig Phillips, předseda, Anna Novotná, místopředsedkyně, Grace Krajíček, tajemnice a George Kubr, pokladník. Budeme se scházet jednou měsíčně, každý první pátek v měsíci v 7:30 večer. Po schůzi strávíme většinu času v české rozmluvě a při zpěvu národních písní.

Náš výroční Vánoční oběd a program budeme mít zase v "Bohemian Café" 4. prosince v 6 hodin večer.

Členi Čes. Šerpanovy knihovny se sešli 27. října ve 2 hodiny odpoledne a příští schůze bude 27. dubna 1978 v 1 hod. odpoledne. Cecilie Formanová jest naše knihovnice a sděluje, že průměrně 20 knih měsíčně jest vypůjčeno krajany, kteří se ještě zajímají o českou četbu.

Frank T. Tesař,
dopisovatel

BÁSNÍK EXILU

Dne 19. listopadu 1977 velký počet krajanů se sešel v Sokolovně v New Yorku k oslavě 65. narozenin exilového básníka, hudebního skladatele, legionáře a Volyňského Čecha, Josefa Tománka. Členové "Kroužku milovníků hudby a poesie", spolu s přáteli jubilanta, předvedli ukázky z Tománkovy básnické a hudební tvorby.

Účastníci oslavy měli příležitost zamyslit se nad hloubkou Tománkových myšlenek a šíří jeho zájmů. Vynořila se před nimi široká panoráma scén a postav, jak je básník vytvořil a jak do nich promítl své vlastní osudy — osudy tuláka, exulanta a poutníka.

Básník prožívá tisíce životů v jednom. Raduje se a trpí, pláče a jásá, bojuje za myšlenku a za své bližní, věří v Nejvyššího a v sebe sama. Toulá se cizími zeměmi a cizími městy a pěje o láskách svého života a svých snů. Tyto světlé postavy "královen krásy" opojených svými tužbami a láskou, jak je básník vykreslil, byly ztělesněny v oduševnělých přednesech B. Helclové-Snížkové, L. Nováka, O. Mucskové, V. Pitrové, V. Marčíkové, Z. Rutara a R. Horáka.

Mnohokrát v bolesti a samotě básník spřádá svoji poesii. Jindy zase v soumraku tichých snění "jak anděl strážný" přichází k němu "Láska a vděk", aby zahojily rány a daly mu štěstí při vzpomínkách "na blahý mládí čas." Básník neplývá pozemskými statky, netouží po nich a jak "chudý tulák" žije v cizině. Přesto však jeho život je naplněn bohatstvím krásy a lásky, které jsou nakupeny podél tajemné cesty vedoucí k věčnosti.

Tománek je "vlastenec-exulant". Z básně, kterou oslavenci věnoval prof. Zdeněk Rutar, vyznívají hluboké ozvěny Tománkových výzev "V boj, proti rudým". Boj za svobodu je jeho osudem a jeho posláním.

Básník-exulant se musí něčím živit. "Při práci" se zamýšlí nad svým osudem: je pouze "součástkou velkého stroje v obrovském rozjetém průmyslu", a musí tvrdě "pracovat vstoje, pro všechno na světě bez smyslu". Lká nad svými ztrátami a přitom si zpívá: "Na rukou mozoly voní dehtem, i krví podlité modřiny, se smutku znamením za každým nehtem ztratil jsem krásných snů vidiny." Básník-křesťan však nezoufá — křesťan má naději a věří, že jednoho dne dosáhne pravého štěstí a svobody.

Tománek-básník je především poutníkem, jak to symbolicky vyjádřila prvá báseň na pořadu přednesená Robertem Horákem. Jeho víra ve vítězství věci spravedlivé je nezlomná. Poutník hledá pravdu a je ochoten za ní jít třeba až na konec světa. Tománkova filosofie je vyjádřena v "Poutnících", jimž Bůh žehná a provází je "se svatou Mátí pracovat pro lidstvo, pro Pána Krista." Poutník-exulant se modlí k svaté Panně, aby bděla nad ním a řídila jeho kroky "na temných a nebezpečných cestách tohoto světa..." a aby stála při něm, aby "v době nejistot a v čase ďáblova panství mohl pracovat radostně na spáse své duše" a aby mohl bojovat "za Království Boží na zemi."

K úspěchu nezapomenutelného pořadu k oslavě Tománkových narozenin, jehož se aktivně účastnili zástupci jiných národností, včetně nositele státní italské ceny za nejlepší poesii, který oslavenci věnoval jednu ze svých básní, přispěli, mimo už výše uvedené recitátory, Rudo Wild, Ron Leighty a "Kytara Stars", V. Kolasová, dr. Profous, p. Babinec, pí. Pagačová a mnoho jiných.

Všichni účastníci jedinečného večera poesie a hudby, a i ti, kteří se nemohli z dalekých končin této velké země dostavit do New Yorku, přejí našemu jubilantovi mnoho zdraví, Božího požehnání a úspěchu do dalších let plodné a tvořivé práce.

Prof. dr. Josef Kalvoda

Odbočky ČSNRA "Dr. Milada Horáková" a "Západní předměstí" Chicago, Ill.,

konají své výroční schůze ve čtvrtek 9. prosince 1977 v 7:30 hod. večer ve třetím poschodí budovy Mid America Savings, 5900 W. Cermak Rd., Cicero, Ill. Schůze budou současně rozloučením s našimi milými spolupracovníky manž. Mejzrovými, kteří po Novém roce 1978 odjedou do svého nového domova na Floridě.

Na pořadu budou zprávy o činnosti za rok 1977 a volby na rok 1978. Po ukončení pořadu br. Miroslav Mejzr promítne své krásné barevné filmy z cesty po Řecku a Egyptě.

Sestry a bratři, těšíme se na shledanou.

Přiveďte s sebou i své přátele na tento zajímavý večer. Přineste laskavě vhodné dárky pro "raffle". Po ukončení obou schůzí bude podáváno pohoštění. Své milé sestry prosíme o darování pečiva, za což jim předem děkujeme.

Za odbočku "Dr. Milada Horáková":

Dr. Antonín Hřebík,
předseda;
Ludmila Kosová,
tajemnice

Za odbočku "Západní předměstí":

Vlasta Vrázová,
předsedkyně;
Marie Langová,
tajemnice

PROJEV UPŘÍMNÉ SOUSTRASTI

Vrouci modlitbou za spásu duší vašich drahých zesnulých

ROMANA ZACHARDY

a jeho snoubenky DEBBIE

chceme Vám vyjádřiti
naši opravdu rodinně upřímnou přátelskou účast na Vašem zármutku při nenahraditelné ztrátě, která Vás potkala náhlým a tragickým odchodem na věčnost Vašich drahých.

Jste v našich myslích, srdcích a modlitbách.

Za KLUB DOMOV

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.,
kaplan českých bohoslužeb
u sv. Prokopa

Ferdinand Küssel, předseda

Františka Uhlířová, tajemnice

Na památku rodin

JOSEFA J. JEDLIČKY

a

JIŘÍHO A. GONWA

z radosti, že

Hlas Národa

pokračuje v tradicích,
které byly po celý život tak drahé mému † bratru
DP. FRANTIŠKU W. JEDLIČKOVI,
posílám na tiskový fond H.N. sto dolarů
s upřímnou prosbou, aby dobrotivý Bůh
Vaší práci žehnal.

Vážení dobrodinci:

Pán Bůh zaplať za Vaše pochopení našich snah, pomoc a modlitbu.

Redakce

Z ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle, pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

SVU S OPTIMISMEM

(Dokončení z min. čísla)

ČESTNÍ a ZAKLÁDAJÍCÍ ČLENOVÉ SVU

Valné shromáždění SVU přijalo — jak známo — na konferenci v Ottawě jednomyslně návrhy na udělení čestného a zakládajícího členství Společnosti. Čestné členství bylo uděleno nositeli Nobelovy ceny, dr. Carltonu Gajdůškovi, profesoru veterinární medicíny, dr. Františku Královi, a novináři Ferdinandu Peroutkovi. Zakládající členství bylo uděleno in memoriam bývalému generálnímu tajemníkovi SVU, dr. Hanuši Lexovi, a bývalému předsedovi švýcarské skupiny SVU, Rev. Přemyslu Pitterovi. Přinášíme jejich stručné životopisy:

Dr. Carlton Gajdůšek

Předchůdci doktora Gajdůška pocházejí z oblasti Smrdak na Slovensku a jeho příbuzní žijí v okolí Bratislavy. Gajdůšek je mezinárodně uznávaný vědec — mikrobiolog a antropolog. Od začátku své odborné kariéry se věnoval studiu zdravotních a společenských podmínek lidí, žijících v prehistorickém období. V roce 1957 objevil dr. Gajdůšek mezi domorodci na Nové Guineji v Pacifiku chorobu, kterou pojmenoval "kuru". Během několika let se Gajdůškovi podařilo objevit novou kategorii chorob, jíž nazval "subacute spongiform encephalopathies". Dr. Gajdůšek získal za svůj objev roku 1976 Nobelovu cenu v oblasti medicíny.

Prof. dr. František Král

Prof. Král se narodil roku 1892 v Albrechticích. Stal se vynikajícím profesorem veterinární fakulty a současně lektorem lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Roku 1932 byl zvolen rektorem veterinární fakulty Masarykovy univerzity. V roce 1948 opustil Československo a ve své činnosti pokračoval jako profesor veterinární fakulty pennsylvánské univerzity ve Philadelphii. Stal se prvním prezidentem "Academy of Veterinary Medicine", jež byla ve Spojených státech založena roku 1964. Obdržel čestné doktoráty univerzit v Sofii a v Mnichově. Napsal několik učebnic z oboru klinické propedeutiky, dermatologie a interní medicíny. Publikoval 68 vědeckých prací a přednášel na řadě kongresů veterinárních organizací ve třiceti státech. Především v oblasti veterinární dermatologie patří k vědcům světové úrovně.

Ferdinand Peroutka

Ferdinand Peroutka se narodil roku 1895 v Praze. V Masarykově naučném slovníku se o něm m.j. píše: "Průkopník výtvarného expresionismu u nás. Roku 1919 jeden ze zakladatelů deníku Tribuna. Od roku 1924 redaktor Přítomnosti, časopisu nového typu, politicky nezávislého, liberalistického, kriticky a zábavnou formou referujícího o časových otázkách, zejména politických a literárních. Spoluzakladatel Národní strany práce. Liberál, anglofil, stoupenec politiky středu. 1922: Z deníku žurnalistova (povídkové fejetony), 1924: Jací jsme (polemika s Masarykovým pojetím české národní povahy, 1925: Boje o dnešek, 1927: Kdo nás osvobodil? Potud výňatek z Masarykova naučného slovníku. Dodejme, že za druhé světové války byl redaktor Peroutka vězněn v koncentračních táborech Dachau a Buchenwald. Po válce se na krátkou dobu ujal vedení Lidových novin (jejichž hlavním autorem úvodníků byl už od roku 1924) a obnovené Přítomnosti, která se ovšem už jmenovala Dnešek. Po únoru 1948 odešel do emigrace a stál u zrodu rozhlasové stanice Svobodná Evropa. Roku 1959 vydal ve Spojených státech Demokratický manifest, jímž bojoval za záchranu humanity a demokracie. Roku 1976 vydal v Kanadě knihu "Oblak a valčík", jejíž původní formou byla divadelní hra.

Dr. Hanuš Lexa

O doktoru Lexovi se nedávno objevily v česky a slovensky píšících novinách v zahraničí články nejsmutnější, nekrology. Narodil se roku 1914 v Ústí nad Labem. V roce 1937 dosáhl doktorátu práv na pražské Karlově univerzitě. Po odchodu z Československa dosáhl roku 1949 akademické hodnosti také na právnické fakultě newyorské univerzity. Od roku 1952 byl řádným členem newyorské advokátní komory. Na právnické fakultě newyorské univerzity přednášel srovnávací ústavní právo. Byl rovněž jedním z redaktorů odborného časopisu International Seminar on Constitutional Review, a od roku 1968 až do své nedávné smrti zastával vynikajícím způsobem funkci generálního tajemníka SVU.

Rev. Přemysl Pitter

Pastor Přemysl Pitter zasvětil celý svůj život práci pro své bližní. Jeho hlavní činnost byla sociální a vychovatelská a týkala se hlavně dětí a mladých. Za druhé světové války zachránil mnoho židovských dětí od jisté smrti a byl za tuto činnost vyznamenán vládou Izraele. Po válce opatroval v Milíčově domě v Praze židovské sirotky spolu s německými dětmi, jež koncem války přišly o rodiče. V exilu působil nejprve v táboře Valka u Norimberka a za zásluhy v péči o trpící jej Švýcaři po zrušení tábora pozvali k trvalému pobytu do své země. Reverend Pitter vydával časopis "Hovory s pisateli", a jeho knihy "Pod koly dějin" a "Duchovní revoluce v srdci Evropy" vyšly rovněž v němčině. Před několika lety byl Pitter odměněn za literární činnost cenou curyšské kantonální vlády. Až do své smrti byl předsedou švýcarské odbočky SVU. Na církevním poli byl reverend Pitter od mládí horlivým a praktickým stoupencem ekumenizmu, práce na spolupráci a budoucím sjednocení křesťanských církví.

TS—SVU

DEVÁTÝ SJEZD SVU 1978 V CLEVELANDU

SVU pořádá svůj příští sjezd od 26. do 29. října 1978 ve Spojených státech v Clevelandu ve státě Ohio. Na sjezdu budou uspořádána sympózia i diskuse na náměty, jež se dotýkají otázek českého a slovenského národa, stejně jako záležitostí obecného zájmu. Odborníky žádáme, aby se laskavě spojili s organizátory sjezdu a projednali s nimi podrobněji svou účast a téma přednášky. Předpokládané náměty diskusí a sympozií: Slovensko — politika, hospodářství a kultura v současnosti, Pražské Jaro 1968, Česká a slovenská hudba dvacátého století, Stav vědy v současném Československu, Charta 77, Československé hospodářské trendy 1918—1978, Dnešní výtvarné umění, Československé divadlo a film, Česká a slovenská literatura ve 20. století, Lidové umění v Čechách a na Slovensku. Karpato-ukrajinské otázky a pod. Budou přirozeně vítány i náměty zcela jiného druhu i jiných vědních oborů. Aktivní účastníci sjezdu se musí přihlásit do konce února 1978 na adrese: 9th Congress SVU, 3932 West 223, Fairview Park, Ohio 44126, USA. Tam se také doví veškeré další podrobnosti.

TS—SVU

VYŠLO DÍLO JOSEFA PEKAŘE

Z iniciativy několika jednotlivců vyšel v minulých týdnech pod názvem "O smyslu českých dějin" víc než čtyřsetstránkový sborník vydaných statí velkého českého historika, Josefa Pekaře. Pekař jistě patří do knihovny každého vzdělaného Čecha. Zatímco v Československu je Pekař tak jako Masaryk a někteří jiní představitelé české kultury umlčen, máme nyní alespoň my možnost seznámit se prostřednictvím vydaných statí s Pekařovým dílem. Zásluhou obětavých krajanů, žijících v Holandsku, vyšlo šestnáct statí tohoto významného historika o klíčových osobnostech a událostech českých dějin.

* * *

My, členové československé Společnosti pro vědy a umění, jsme na našem posledním Sjezdu dne 12. srpna 1976 ve Washingtonu odhlasovali resoluci, v níž jsme kritizovali situaci v Československu, domovině většiny z nás. Zdůraznili jsme, že v Československu nejsou respektovány ani svoboda věd a umění, ani jiná lidská práva a občanské svobody, a žádali jsme své kolegy ve Spojených státech a všude ve svobodném světě, aby pozvedli hlas k podpoře českých a slovenských vědců, učenců a umělců.

Dnes, když jsme se shromáždili v Ottawě na své konferenci, musíme tuto výzvu opakovat. Situace se v posledním roce nezlepšila, ale naopak zhoršila, a to do té míry, že vynikající profesor filosofie dr. Jan Patočka přišel o život v přímém důsledku opakovaných a dlouhotrvajících policejních výslechů, a že několik prominentních osobností kulturního života — mezi nimi Václav Havel, jistě jeden z nejlepších dramatiků píšících dnes v Evropě — bylo zatčeno a bez žaloby drženo několik měsíců ve vězení. A tyto příklady jsou pouze špičkou ledovce nespravedlností, pronásledování a křiklavého porušování Helsinských dohod, které československá vláda podepsala a slíbila respektovat.

V nedávné době dokázal jiný čin československé vlády, že pro tuto vládu neznamenají nic ani její vlastní podpisy. Tak zvaná "amnestie" z léta 1977 představuje nejen protiprávní porušení Helsinských dohod, ale de facto omezuje svobodu občanů jiných zemí, než jen Československo, a to tím, že povolení pro své občany k návštěvě příbuzných na Západě váže na politické postoje těchto příbuzných. To například konkrétně znamená, že členové naší Společnosti — jelikož se Společnost nikdy nikde netajila odmítavým postojem k sovětskému přepadu z roku 1968 a k trvajícímu pobytu sovětských vojsk v Československu — mohou být označeni za členy "protičeskoslovenské" organizace, a v důsledku toho může jejich příbuzným být odmítnuto vydání pasu.

Proto apelujeme znovu na naše kolegy na Západě, na vlády západních států a na jejich občany, jejichž práva a svobody jsou nejen zaručeny jejich ústavami, ale také respektovány jejich vládami, aby u československé vlády protestovali proti tomuto statu quo a žádali, aby československá vláda buď respektovala své závazky, anebo odvolala svůj podpis na Helsinských dohodách.

Přemek Kocián:

OTCOVA SMRT

Nemocnice: Bílé stěny, bílé uniformy, bílá prostěradla, bílé tváře — bolest a utrpení.

Otec byl příliš viditelně nemocen. Mladí lékaři, cizinci, si s ním nevěděli rady. Z nemocnice jsem jel domů znepokojen. Dlouho jsem nemohl usnout, slyšel jsem otce, jak ke mně hovoří. Myšlenky rodinné blízkosti zaplavily mysl, pod dekou jsem neměl žádného stání. Byl jsem ve věznici, na dně propasti, ze které není vysvobození.

Četl jsem otcovy myšlenky a on četl moje. O tom jsem bezprostředně přesvědčen. Nabádal mě, abych byl opatrným a staral se o rodinu tak, jak to u nás bylo zvykem. Snad až příliš úzkostlivě.

Náhle mě pojala horkost a má mysl zapadla do sněhových závějí uspokojení, ulevilo se jí, bylo přede mnou prázdno a usnul jsem. Za pět minut zvonil telefon. Vyrušen, nevěděl jsem, kde vůbec jsem. Pojednou zazněl v mých uších umíráček. Šel jsem k telefonu s naprostou jistotou: Tat'ka odešel na věčnost.

Volala nevlastní matka. Z nemocnice jí bylo oznámeno, že se otcova situace zhoršila, a že máme ihned přijet. Bylo osmnáctého prosince roku 1968. Nikdy na ten den nezapomenu. Seděl jsem v autě, na rádiu hráli vánoční koledy. Bylo mi teskno a věděl jsem, že jsem ztratil nejen tátu, ale též nejvěrnějšího kamaráda a rádce.

V nemocnici mě přivítaly dvě sestřičky. Jemně mě chtěly vysvětlit, že otec byl již mrtev, když volaly Mařenku. Ještě ve dveřích jsem jim řekl, že vím, že otec není více mezi živými. Nejdříve se po sobě podívaly a pak mi dojemně projevily upřímnou soustrast.

Tuhá maska smrti výmluvně pokryla otcův obličej. Byla ale stejně starostlivá, oduševnělá a dobrá. Stříbrné vlasy vypovídaly o trampotách, které prožívali vojáci, vězňové, exulanti a nepochopení vlastenci.

Pohladil jsem jeho tváře a přitiskl svoje rty na ustarané, vrásčité čelo. Bylo to poslední "sbohem" za celou rodinu, za věrné kamarády.

Otec opustil poutní místo tohoto světa jako kavalír, dobrodinec. Rozsévал jen lásku, ze které vyrůstaly květy pochopení, upřímnosti a štědrosti.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

KŘESŤANÉ A CÍRKEV VE SVĚTĚ

Itálie. — Opati a samostatní převorové benediktinské konfederace, zastupující na 14 tisíc řeholníků, se sešli v Římě, aby společně projednali různé otázky benediktinského mnišství a jeho aktuality v dnešní době. Bylo přítomno jako pozorovatelé též několik abatyší a převorek a mnichů protestantského vyznání. Z Východní Evropy bylo zastoupeno Mad'arsko a Polsko a Československo svými představiteli žijícími v exilu: opatem z Břevnova Opaskem a převorem z Emauz-Norcie Cyrilem Stavělem. Kdežto v Mad'arsku a Polsku benediktini mají své živé kláštery s 138 a 40 členy, v ČSR jsou od r. 1950 zrušeni.

Česká římská obec oslavila svátek sv. Václava u oltáře tohoto našeho světce v bazilice sv. Petra mší svatou, kterou letos celebroval rektor koleje Nepomucena prelát ThDr. František Planner spolu s P. Blažejem Müllerem a dp. Jiřím Pavelkou z NSR, který tak oslavil 30. výročí svého kněžského svěcení.

V domě "Velehrad" ve Svatém Martině se bude konat i letos o vánocích duchovní obnova mládeže s dvoudenními exerciciemi. Obnova začíná 26. prosince večer a končí 2. ledna ráno. Duchovní náplň povede P. Josef Koláček z vatikánského rozhlasu. Přihlášky přijímá: Velehrad, I-39030 St. Martin in Gsies.

Pracovní skupina Křest'anské akademie uspořádala začátkem září blízko Brixenu ekumenickou schůzku s českými evangelickými duchovními a teology. Za katolíky jí předsedal dr. Karel Skalický, za evangelíky prof. Jan Milíč Lochman z Bazileje. Účastníci spolu probrali některé základní křest'anské pravdy víry, jako božství Kristovo, postoj k Písmu svatému, modlitba a úcta svatých, a připravili půdu pro příští schůzku, která by se měla uskutečnit na širší základně. K debatám patřila také společná modlitba, poslední večer to byla společná prosba za jednotu a za odpuštění pohoršení, které dáváme svým rozdělením.

V Rakousku slavili 25. září tradiční Den přistěhovalců a zahraničních dělníků. Linecký biskup dr. František Zauner si pozval na ten den do své katedrály duchovní správce všech národnostních skupin a s nimi koncelebroval mši svatou. Početná byla skupina našich českých krajanů, posílená o hosty z Vídně, vedené salesiány O. Blažejem Müllerem a dr. Josefem Valeriánem, i s jejich kapelou "Šohaj"; ta zahrála při mši svaté mariánskou Máti Páně přesvatá a po mši Lurdskou píseň "Kde v údolí . . ."

Švýcarsko. — 26. září se konalo ve všech kantonech lidové hlasování, kterým byl odmítnut návrh zákona, aby nebylo trestně stíháno přerušení těhotenství do 12 týdnů. Proti návrhu se postavilo 13 kantonů, kdežto 6 jich hlasovalo pro. Předseda švýcarské biskupské konference frýburský biskup mons. Mamie připomněl svým věřícím, že násilný potrat by zůstal vraždou, at'si hlasování dopadne jakkoliv, a zval k zajištění právní pomoci jak matkám tak i dětem.

Galerie Krause vydala umělecký kalendář na rok 1978 s reprodukcemi kreseb Jana Kristoforiho. Kalendář má připomenout jednak 30. výročí schválení Deklarace OSN o lidských právech, jednak 10. výročí sovětské okupace Československa. Oběma těmto výročím Kristofori věnoval cyklus celkem dvaceti maleb, z nich je vybráno dvanáct, symbolizujících přední lidská práva. K nejúčinnějším patří bezpochyby list na měsíc září, inspirovaný formulí o právu na svobodu myšlení a náboženského vyznání. "Velký jakoby spálený kříž, dominující celku, je výmluvným podobenstvím duchovní krize dnešního člověka, symbolem víry, z níž zbyla jen prázdná forma (kříž je naznačen nikoliv ve své vlastní hmotě, ale jen v prázdném negativním otisku). Skupina postav na průsečíku jeho ramen — jakoby vycházející v mřížích — je konfrontována s židovskou menorou (sedmiramenný svícen) na jedné a nejasným světelným kotoučem na druhé straně jakožto symboly problematické naděje" (Dr. Pavel Černý, autor výkladu všech obrazů; výklady jsou česky a německy). Výklad je doplněn úryvky ze Závěrečného aktu helsinské dohody, Mezinárodního paktu o lidských právech, Charty 77 a dalších citátů Dubčeka, Patočky apod. Cena 20 Frs. Adresa: Galerie Krause, Tumbelenstrasse 37, CH-8330 Pfäffikon.

Ve dnech 28. července až 6. srpna zasedal v Ženevě ÚV Světové rady církví, sdružující 293 protestantských, anglikánských a pravoslavných církví a společenství. Na pořadu jednání byl referát o dokumentu "Jeden křest, jedna eucharistie", vypracovaném zástupci všech hlavních křest'anských církví, situace církví žijících "za rozdílných okolností" — tak jsou opsány církve utlačované — a křest'anský pohled na společnost založenou na spravedlnosti v dnešním světě. Sem patřila otázka spravedlivého rozdělení bohatství země, větší účast lidstva na rozhodnutích, která se ho zblízka dotýkají, problém atomových zbraní a konečně situace v Jižní Africe. Bylo přijato prohlášení, kterým se protestuje proti stále víc se množícímu systematickému používání mučení, jak vynutit přiznání na vězněném.

Koncem června se konalo v Pravoslavném středisku v Chambey u Ženevy poradní symposium pravoslavných církví o společném slavení velikonoc. Zdá se, že symposium nemělo kýžený výsledek — pravoslavné církve se boji, že jednotné datum přijato nebude a že tak dojde jen k dalšímu rozdělení. Katolická církev a velká většina protestantských církví jsou ochotny přijmout druhou neděli v dubnu jako jednotné datum velikonoc.

Do Frýburku se sjeli 9. října nynější i bývalí příslušníci vatikánské švýcarské gardy, aby společně oslavili 450. výročí hrdinné smrti 147 gardistů při obraně papeže Klementa VII. za vyplenění Říma císařskými vojsky. Slavnostní kázání pronesl biskup mons. Mamie.

V Argentině v Rosariu-Santa Fé zemřela 21. dubna sestra Anežka, kterou možno považovat za spoluzakladatelku sester Těšitele Božského srdce Páně, které měly svůj mateřinec v Rajhradě. Pocházela z hraběcí rodiny Coudenhove a jako řeholnice prožila 61 ze svých 85 let. V roce 1948 odjela ještě s dvěma sestrami do Argentiny, kde s Boží pomocí vytvořila malou komunitu. Všem byla vzorem modlitby, života v duchu smíru a obětavosti ve službě nemocným. Od r. 1970 churavěla víc a víc až loni v listopadu ji musely být amputovány obě nohy. Pán ji vysvobodil z utrpení tělesného i duševního. Velký počet věřících se přišel rozloučit s "matkou chudých", jak jí říkali. — R.i.p.

Holandsko. — Sdružení Comenius ve spolupráci s Federací vysídlenců a uprchlíků hodlá uspořádat v Amsterodamu v prvních měsících roku 1978 výstavu "Čeští a slovenští umělci v exilu". Umělci, kteří se chtějí výstavy zúčastnit, se mají hlásit na adrese: Nederlandse Stichting Comenius, Postbus 244, NL-2000 AE Haarlem. Kromě obrazů, soch, plastik a dřevořezů budou vystaveny též knihy exilových nakladatelství.

Polsko. — Polští biskupové vydali ke Dni sdělovacích prostředků, který se slavil v katolických kostelích 19. září, společný pastýřský list; odsuzují v něm útoky proti náboženství, jimiž se jen hemží tisk, rozhlas a televize. Sdělovací prostředky jsou zapojeny do nelítostného boje proti Bohu, náboženství, církvi a proti všemu, co je drahé a významné pro toho, kdo věří; používá se jich k upevnění diktatury, k vykonávání kulturního útlaku, k šíření lží, k ospravedlňování porušování základních lidských práv. Biskupové nabádají věřící, aby si dovedli vybírat programy, aby protestovali proti programům a publikacím, které urážejí víru a mravy. Žádají znovu vládní úřady, aby v neděle a svátky byla vysílána rozhlasem i televizí mše svatá, která by byla určena především nemocným. "Církev má na to právo a čeká trpělivě, že s ní bude nakládáno s patřičnou úctou, spravedlností a požadavky sociální rovnosti."

Varšavský arc. kard. Wyszyński v pastýřském listě vybízí vládu, aby se více starala o odstranění nedostatků v hospodářské oblasti a zvláště v zásobování obyvatelstva. "Dokážeme vytvářet velkolepé hospodářské plány, vybudovat luxusní budovy pro státní a stranické orgány, vyvážet zboží do všech končin světa, ale nepostaráme se o to, aby naši občané měli chleba na každý den, aby nemuseli stát v dlouhých frontách před obchody s chlebem a mlékem." Kard. Wyszyński též znovu si stěžoval na trvající diskriminaci vůči věřícím.

USA. — Ve farním kostele Svaté rodiny, kam patří palác OSN, byla sloužena 28. září mše svatá k začátku 32. zasedání valného SN. Hlavním celebrantem byl newyorský arc. kard. Cooke. Kazatel řekl, že OSN potřebuje pomoc Boha a lidí činorodé víry a hluboce duchovní, jako prý byli Dag Hammarskjold a U Thant, aby splnila svůj úkol. Byl přítomen též generální sekretář Kurt Waldheim. — A 24. září se konala v paláci OSN, v sále Dag Hammarskjolda, pobožnost k 80. narozeninám papeže z podnětu tzv. Meditační skupiny, kterou vede Sri Chinmoi. Řečníci — stálý pozorovatel Svaté stolice při OSN mons. Cheli, náměstek gen. sekretáře a zástupce Meditační skupiny, vzpomněli návštěvy Pavla VI. v paláci OSN v roce 1965 a vyzvedli jeho neúnavné úsilí za nastolení a upevnění míru ve světě.

Norsko. — Norský parlament udělil Nobelovu cenu míru na rok 1975 organizaci "Amnesty International", která usiluje o osvobození všech, kdo jsou vězněni nebo pronásledováni z důvodů politických, rasových nebo náboženských — svou činností, čteme v odůvodnění, organizace usilovala o uchování základů svobody a spravedlnosti a tak přispěla k upevnění míru mezi národy. Právě v den udělení Nobelovy ceny organizace uveřejnila zprávu o porušování lidských práv v NDR, jejíž některé zákony jsou v přímém rozporu s Chartou lidských práv; zvlášť se odsuzuje způsob, jímž jsou

VROUCNĚ VZPOMÍNÁM

zvláště v těchto dnech výročí smrti naší drahé maminky — na oba naše rodiče,

STANLEY J. RYBA

A

JULIA RYBA,

roz. MAGER

Po dlouhá léta až do jejich smrti bydlili v Berwynu, kde mnoho z jejich přátel a známých dosud žije.

Všechny, kdo jste je znali, prosím, aby si na ně se mnou vzpomněli tichou modlitbou.

JULIE RYBA-KNITTER,
dcera

HLEDÁ

KRAJAN na pensi, nekuřák, hledá v teplé krajině (Florida nebo Arkansas) pro zimní pobyt na několik měsíců pokoj s příslušenstvím k malému vaření. Mám slabé srdce, hledám klidné okolí, blíže vody vítáno.

Napište krátký popis a cenu do administrace tohoto listu na značku "CK 33". — Spěchá.

Noworul Memorial Chapels

2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

političtí vězni vykupováni obnosem, který zaplatí NSR. — Nobelova cena míru za rok 1976 byla současně udělena dvěma irským ženám Betty Williamsové a Mairead Corrigavé, zakladatelkám Hnutí žen za mír, protože šířily smír mezi obyvatelstvem Severního Irska, odpor vůči násilí a zneužívání moci. Udělení Nobelovy ceny míru, jak organizaci Amnesty International tak dvěma statečným irským ženám, vyvolalo velmi příznivý ohlas všude ve světě; minulá léta volba norského parlamentu nebyla zrovna šťastná.

Maďarsko. — Filadelfský arc. kard. John Krol navštívil 22.—27. září Maďarsko; provázel ho předseda severoamerické biskupské konference arc. z Cincinnati mons. Bernardin. V katedrále sv. Štěpána v Budapešti udělili svátost křtu 60 dětem a zúčastnili se v arc. paláci koncertu ke cti 80. narozenin sv. Otce Pavla VI. Kard. Krol pak odjel do Československa, kde navštívil Prachatice, rodiště sv. Jana Nep. Neumanna a setkal se s pražským kard. Tomáškem.

* * *

ČESKOSLOVENSKO. — Zástupce biskupů Československa na biskupském synodu, trnavský apoštolský administrátor biskup mons. Julius Gábryš — povolený sv. Otcem, protože v ČSSR neexistuje právoplatná biskupská konference — vyvrátil ve svém proslovu řeči vlády o náboženské svobodě, která prý v ČSSR existuje: Režim vytrvale odmítá vyhovět žádosti biskupů, aby bylo dovoleno vyučovat náboženství i v kostelích, mimo školu; vyučování, konané jen ve školách, jednu hodinu týdně, tak zůstává pod vládním dozorem; setkává se však s nesčetnými překážkami: vládne tam protináboženská atmosféra, rodiče jsou přemlouváni i fyzickým a morálním tlakem, aby děti na náboženství nepřihlašovali nebo je odhlásili, a i děti jsou nejednou vystaveny výsměchu učitelů a ostatních žáků, takže se počet přihlášených zmenšuje rok co rok. Mons. Gábryš řekl, že se bojí, že následkem tohoto nátlaku jednou vyučování náboženství ve školách úplně přestane. Hlavní úkol tedy připadá na rodiče. — KN mluví o synodu jen krátce až 16. října; tématem je "katecheze" — že jde především o děti a mládež, to je pochopitelně vynecháno.

*

Ve dnech 20.—27. září se konaly opět rozhovory mezi zástupci čs. vlády a Svaté stolice. Šalomounské závěrečné prohlášení mnoho neříká: to, na čem se dohodli, předloží se nadřízeným orgánům, k otázkám stále otevřeným že se vrátí. Podle západních novinářů šlo bezpochyby zase hlavně o obsazení vakantních biskupství — je jich 11, z nichž 3 jsou řízena biskupy- ap. administrátory — a pak o vyučování náboženství, výchovu kněží a řeholní společnosti, na jejichž memorandum, odevzdané v květnu ministerstvu kultury a všem ordinářům, dosud nepřišla žádná odpověď.

Rakouská katolická tisková kancelář Kathpress píše, že bez ohledu na jistá zevnější gesta uvolnění mezi čs. vládou a Vatikánem se situace vůbec nezměnila, jiné jsou jen metody náboženského útlaku, který teď doléhá ne tak na církev jako takovou, ale na jednotlivce, kněze i věřící. Tak se ze všech sil usiluje zmenšit počet aktivních kněží: těch 50—60 studentů, kterým je dovoleno začít studium, naprosto nestačí krýt úbytek působený smrtí nebo stářím a nemocí. V Čechách jen čtvrtina farností má svého kněze, takže jeden kněz mnohdy spravuje až devět far; zase řadě kněží, ještě schopných, byl odňat státní souhlas, jiní jsou nuceni jít do důchodu, jiní neustálými výslechy na církevním sekretariátě jsou tak vysíleni, že podléhají infarktům — kdežto na druhé straně několik novosvěcenců stále ještě čeká na přidělení místa.

St. Ludmilla Society #27 C.C.U.

has changed its meeting day from now on from Sunday to a Saturday. Next meeting will be on Saturday, 12. 3. 77, at 1:00 P.M., at St. Odilo Rectory Hall, in Berwyn, located at the north-west corner of East Ave. & 23rd St. This will be an Annual Meeting and election of officers. Please attend.

Dividends from the Czech Catholic Union were distributed to members for which we are very grateful.

Anna J. Gonwa, Pres.
Lottie Beranek, Sec'y.

HLEDA SE —

JAN MAREK z Veřovic. **Zprávu podejte na: Joseph Šach, St. Adalbert R.C. Czech Mission, 464 Plains Rd. W. L7T 1H2, Burlington, Ont. Reg. No. 037 - 8224 - 38 - 14. Děkuji.**

"EGERMANN" u PANCNERA v BERWYNU

Sklo červeně lazurované se jmenuje "Egermann" po svém vynálezci Bedřichu Egermannovi. Narodil se 5. března 1777 a zemřel 1. ledna 1864 ve Šluknově. Po šesti týdnech života byl rodiči předán příbuzným na vychování, kteří jej v deseti letech poslali do Polevska k faráři Ignáci Kittlovi, bratru jeho matky. Měl velmi strastiplné dětství a mládí a jeho touhou bylo odejít do Španělska jako poslíček do některého z obchodních domů severočeských exportérů skla, kde by získal obchodní znalosti v oboru skla. Tato touha se mu nevyplnila a on zakotvil ve sklárně Chřibské, kde se vyučil malířství skla a byl přijmut do cechu řezáčů a malířů skla v obci Chřibské. V té době panovala velmi těžká sociální situace českých sklářů a tak Egermann se odebral do malírny porcelánu v Míšni, kde se seznámil s přípravou a mícháním barev a jejich nanášením a vypalováním na porcelánu. Po návratu do Poleska začal s technikou matování skla, které mělo napodobit porcelán, v té době velmi vzácný a drahý a také kameninu Joshuy Wedgewooda, kterou zdobil biskvitovým emailem vyráběným podle jeho návodu.

V roce 1806 se Egermann oženil s dcerou sklářského hutmistra Bedřicha Schürera. Tímto sňatkem se nejen finančně zabezpečil, ale dostal se i mezi sklářskou aristokracii, k níž rodina Schürerů patřila.

Dalším jeho vynálezem bylo použití stříbra za určitých tepelných podmínek k výrobě žluté lazury, čímž obohatil pestrost zdobení skla.

V roce 1828 obdržel Egermann patent a privilegium na výrobu lithyalinového skla, které mělo napodobit české polodrahokamy. Jeho lithyaliny různobarevně mramorované, broušené a malované zlatem se staly velmi brzy předmětem snah o napodobování a dříve než skončila ochrana těchto výrobků privilegiem, začly vyrábět lithyaliny harrachovské sklárny v Krkonoších a buquoyské sklárny v jižních Čechách.

Od roku 1816 pracoval Egermann na svém nejvýznačnějším vynálezu barevného skla a to červené lazury. Použil nanášení směsi siranu měďnatého a okru a předměty po třetím vypálení byly pokryty tenkou červenou vrstvou. Do té doby se používalo zlato k výrobě červeného skla, což bylo velmi nákladné a proto sklo rubínové bylo velmi drahé. Egermannovo červeně lazurované sklo se na pohled nelišilo od skla rubínového, zbarveného v hmotě a bylo přístupno všem společenským vrstvám. Egermann zdobil toto sklo ve svém ateliéru v Novém Boru matnou řezbou loveckých výjevů, motivů rokajů a nebo architekturou hrádků, čímž napodoboval styl rokoka. Červeně lazurované sklo se stalo v polovině 19. století významným vývozním výrobkem a za tuto snahu pozvednout upadající slávu českého skla, byl Egermann vyznamenán v roce 1848 zlatou medailí. V jeho ateliéru pracovalo na počátku čtyřicátých let 19. století kolem 200 sklářů a bylo rafinováno ročně až 2500 centů skla. Egermann nikdy nezaložil vlastní exportní dům, byl velmi opatrný. Zemřel ve vysokém věku r. 1864 a jeho podnik zdědil jeho syn Antonín Ambrož, rovněž malíř skla. Na dílo otcovo nenavázal, podnik pomalu upadal a po jeho smrti r. 1888 zanikl.

* * *

Egermannovy lazury se staly klasickými dekoračními technikami i současného československého skla. Mají trvalé místo v celém souboru dnešních rafinačních sklářských technik a nadále ukazují platnost Egermannova přínosu k novodobým sklářským výzdobným technikám.

U F. Pancnera, 6514 West Cermak Rd., Berwyn, Ill. můžete shlédnout velkou kolekci novodobého skla "Egermann", které navazuje na starou světoznámou tradici skla červeně lazurovaného. M.P.

Váza mléčně matovaná s emailovou malbou krajiny s hrady, r. 1825.

Číška hranovaná, žlutě lazurovaná, s řezanými pohledy na Teplice, kolem r. 1850.

PRO VÁNOČNÍ DÁRKY K PANCNERŮM V BERWYNU

Z Československa a jiných zemí největší výběr **křišťálového skla** i barevného, též keramiky — seznam zdarma. — Pravé české **granáty** z Československa.

Vánoční blahopřání v řečích: anglické, české, slovenské, polské, chorvatské, německé — ve výběru, jako jinde nenaleznete. České a slovenské v cenách: náboženské kus 25 centů, všeobecné kus 25, 35 a 40¢. Milým doma 25 a 30¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Cukrovinky, bonboniéry a vánoční čokoládové ozdoby k zavěšení na stromky balené v pestrém staniolu. Švýcarské čokolády. **Čokoládové kafíčko** s rumovou příchutí, 1 lb. $2.95, poštou $4.50, 5 lb. poštou $16.25. Malinová šťáva.

Importované **byliny** a **čaje** — žádejte seznam.

Panenky v krojích. **Obrazy** sestavené z motýlích křídel, též olejomalby krajiny (originály) ze Španělska.

Do kuchyně: mák, kmín, trhané krupky, kuchyňské koření — žádejte seznam. **Strojky na krájení** chleba, salámu, sýra, zeleniny. **Mlýnky** na maso, housku a mnohé jiné. — **Sušené hříbky:** ¼ lb. $4.50, poštou $5.65 — ½ lb. $9.00, poštou $10.50. — **Karlovarské oplatky** $2.85, poštou $4.40.

Rekordy (gramodesky) ve výběru, jaký každého překvapí. — **Největší** a jedinečný výběr **českých zábavných knih,** slovníků, učebnic, obrázkových knih pro děti — výběr větší než kdykoliv předtím — ani v pražských závodech nenaleznete takový výběr.

Vlněné šátky na hlavu, pentle na kroje a vyšívané zástěry. — Nemožné vše vyjmenovati co máme pro Vás — přijďte a přesvědčete se. Výběr a ceny uspokojí každého.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

VOICE OF THE NATION

Committee for the Self-Defense of Society, set up by the Workers' Defense Committee

Warsaw, October 31, 1977

A LETTER TO CZECH AND SLOVAK FRIENDS

Dear Frienrs:

This form of address can be used in all sincerity knowing that our friendship is based not on ritual government declarations but on a common cause; the same aspirations for social regeneration in both countries and persistent demands for the humanization of life and the end of daily government practices which deny legally sanctioned principles of respect for human and civil liberties. In the post-war our thoughts were often directed towards each other and hopes and concerns were shared. We are shocked today by the news of court sentences against you. Obligations undertaken at Helsinki were flagrantly and provocatively denounced at the very moment when representatives of the signatory powers, including your government, were in Belgrade discussing their observance. We realize that as spokesmen of social protest, your situation is exceedingly difficult. For nine years you have been choked by an overpowering force which does not even attempt to preserve the appearances of legality. You are constantly subjected to open and brutal persecution extending to all areas of social life. Although this gives rise to indignation throughout the world, your situation remains unchanged. We perceive in such persecution revenge for the Prague Spring and, above all, a fear that not only could you repeat the glorious outburst which united your whole country, but also that other nations sharing the same fate might be similarly inspired. We trust that this fear will not have been futile. When turning our thoughts back to that Spring, we remember with regret and bitterness that the Polish army also invaded your country. We earnestly desire that you should forget this infamy, forgive us and understand its genesis. What happened was against our will and the result of foreign domination.

Friends:

We admire your determination, courage and perseverance in opposing evil. We know that you genuinely express the will of society, even though its greater part, submitting to continuous pressure, must remain passive until able to speak for itself as freely as in 1968. You spoke not only on your own, but also on our behalf in Charter 77 — an historic manifesto of fighting democracy. While proclaiming our solidarity with your actions, and despite the censorship and lies of the press, we shall truthfully inform our people about your activities. Our aim will be to strengthen the sincere friendship between our nations and, at the same time, to weaken the application of the principle "divide and rule", so harmful to us in the past. We do not know what other adversities wait for us to overcome. The road along which we are marching will not be easy in the future but when we suffer setbacks, we should both be heartened by our mutual solidarity and confidence that such failures will not have been in vain. The results of our common actions are already evident and our achievements are irreversible. The future, which we should like to believe is not too distant, must belong to you, to us and to all people of good will desiring truth, justice and democracy.

Signed by all members of the Committee for the Self-Defense of Society.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

IS PANAMA — ANOTHER DOMINO?

Although crucial decisions face our government daily, probably the most significant issue at present concerns the Panama Canal treaty which our President has signed but which our Congress has not ratified.

If the Canal Zone in Panama is relinquished in such a treaty, then we Americans will have fulfilled international predictions of the domino theory.

Thus far, the theory has held true: North Korea, Vietnam, Laos and Cambodia are all now under Communist control because we have sold out our allies in those countries. Our remaining allies are now asking, "Who's next?" And all the signs point to Panama.

Further indications, somewhat more promising, are that President Carter will have as difficult a time convincing the American people of the necessity for such a treaty as Woodrow Wilson did in trying to extol the viability of the League of Nations earlier this century.

The two Presidential attempts are also similar in that a two-thirds majority of Senators present and voting is required for ratification. Recent surveys reveal that at this point only one-third of our Senators have expressed approval of the Panama Canal treaty.

Since there apparently will be some time before the treaty will be voted on, there is good reason to discuss more fully the implications of such an agreement. And there are a number of factors that we need to bear in mind before attempting to make a decision as a people.

One of the most important considerations has to be what we just referred to . . . that the decision be of the people. Our entire history and Constitutional heritage revolves around the phrase ". . . of the people, by the people and for the people." This democratic principle cannot be renunciated too often.

What does such a phrase have to do with the Panama Canal treaty issue? Everything, since the majority of the American people are not for the treaty.

The most recent Gallup Poll, taken in September, snowed that slightly more than a third of the American people favor treaty ratification. In other words, the majority of "the people," which is supposed to be the basis of our government and decision-making processes, does not approve of such an action.

Yet the Carter Administration has placed the Panama treaty approval at the top of the list of their priorities . . . in spite of the fact that most Americans are not in favor of approval. And this is an intentional contradiction of interests.

After being informed of the recent Gallup Poll findings, top Carter aide Hamilton Jordan, for all practical purposes, admitted that the Administration was attempting to pass an action against the will of the people.

When told the percentage breakdown of the Gallup Poll indicated that only 39 percent of the population supported the treaty, Jordan was quoted in a September issue of U.S. News & World Report as saying:

"That's a lot better than I thought we'd be at this point. In the time we've got left, we'll keep trying to sustain our momentum."

Demogogues in totalitarian nations rule that way because they think they know what is best for their country, but our system is supposed to be above such dictatorial tactics.

Even more questionable is the role being played by our two treaty negotiators, Sol M. Linowitz and Ellsworth Bunker.

Last spring Idaho Congressman George Hansen uncovered a not-so-coincidental connection between Linowitz and Panama. Linowitz has been serving as director and a member of the executive committee of the Marine Midland Bank, which we are told has made some generous loans to the pro-Communist government in Panama.

Lubo Hromádka's adresse at the "Night in Old Bohemia" Program in Cleveland, O.

Dear Sister Phillip, sisters, clergy, friends.

Since we are the CZECH GUILD, I would like to welcome you first in the Czech Language.

Vážení přátelé, vítám vás všechny jménem ČESKÉHC GUILDU na dnešní večer. Z poměrně malého začátku před 12 lety, myšlenka českého Guildu vyrostla v dobročinný účel, který se zařadil na první místo nejenom u nás v Clevelandu, ale v celé krajanské Americe.

12 let uběhlo jako voda. Ano, čas se zastavit nedá, ale dá se zpříjemnit. To je to, co všichni, zde přítomní se snažíme činit. Malým finančním příspěvkem, at' již ve formě zakoupení lístků na tento večer, anebo malým peněžním dárkem, který mnozí z nás dáme do obálek, které máme na stole před sebou, snažíme se zpříjemnit pobyt lidí v Holy Family Cancer Home.

Děkuji Vám všem, všem lidem dobré vůle za pochopení, pomoc a podporu a přeji vám všem příjemné prožití dnešního večera.

* * *

Dear Friends,

the full house pleases us very much, but it doesn't surprise us at all.

We know, we could count on you today, eventhough the weather isn't one of the best.

The kindness of people such as you, has demonstrated once again the support of our most worthy cause. This large attendance is evidence that all of us want to help the Home and the dedicated Dominican sisters.

Dear sister Phillip,

mere words cannot express our gratitude and our feelings, so please, accept these roses. Maybe they can tell you more than we can . . . Please, take all our thanks to the sisters, who could not attend tonight, since they are needed at the home.

You have already heard the beautiful Dinner-Music by The Norman Vopat-Chet Kaye Orchestra. I hope, that you will all stay after the program, and dance to this beautiful music. This has been made possible by the Cleveland Federation of Musicians and its president Tony Granata. Will you please stand up, Tony.

On the tables you will find envelopes in which if you care to, you can make a donation. Any amount is welcomed. Thank you. Many letters come to the home and Mr. Leo Hepner, president of the Little Brothers would like you to hear one of them. Leo, please . . .

Mayor Ralph Perk has been delayed. So with great pleasure I present to you Sister Phillip, Mother Superior of the Home.

And now we come to an other lovely part of this evening, the entertainment. And so on with the shaw.

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00

by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS

Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500